

การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

จิตรภาณุ อังสุกสิกร
แบงค์ชาติ เพชรศรี
ขจรยศ ราชโยธา

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2563

หัวข้อปริญญานิพนธ์ : การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
โดย : นายจิตรภาณุ อังสุภสิกร
นายแบงค์ชาติ เพชรศรี
นายขจรยศ ราชโยธา
ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ : อาจารย์อาลาวิทย์ ฮะซานี
อาจารย์ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่
หลักสูตร : เทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา : เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2563

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยอนุมัติให้นับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต

.....หัวหน้าหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ แก้วประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบป้องกันปริญญานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ แก้วประเสริฐ)

.....ประธานที่ปรึกษา

(อาจารย์อาลาวิทย์ ฮะซานี)

.....กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่)

.....กรรมการ

(อาจารย์ปิติพงศ์ เกิดทิพย์)

.....กรรมการ

(อาจารย์รัฐกร จันจำปา)

บทคัดย่อ

หัวข้อปริญญานิพนธ์ : การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
โดย : นายจิตรภาณุ อังสุภสิกร
นายแบงค์ชาติ เพชรศรี
นายขจรยศ ราชโยธา
ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ : อาจารย์อาลาวิทย์ สะธานี
อาจารย์ณัฐพงษ์ หมันหลี่
ปริญญาและสาขาวิชา : ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2563

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา 2) ศึกษาหาความพึงพอใจของผู้รับชม
ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา
จำนวน 397 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม แบ่งเป็นมหาวิทยาลัย จากนั้นทำการสุ่ม
ตามสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา 2) แบบประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้น
เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.09$, $S.D. = 0.67$)
- 2) ความพึงพอใจของผู้ชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, $S.D. = 0.67$)

Abstract

Project Title : The Production of Short Film to Raise Awareness of the
Adaptation in a New Normal (After Covid-19 Situation) for
Higher Education in Songkhla Province

By : Mr. Jitpanu Angsukasikorn
Mr. Bankchart Phetsri
Mr. Kajornyot Rachyotha

Project Advisors : Mr. Alavee Hazanee
Mr. Nattapong Manlee

Degree and Program : Bachelor of Technology
Program in Mass Communication Technology

Academic Year : 2020

This research aims to 1) Produced short films to raise awareness of adaptation to the new normal. (After the situation of COVID-19) for higher education in Songkhla Province. 2) Study the satisfaction of the audience a short film to raise awareness of adapting to the new normalcy. (After the situation of COVID-19) Higher Education Songkhla. The sample used in this research was tertiary students. In Songkhla A total of 397 people were randomly sampled. Divided into universities then randomize as convenient. The research instruments were 1) a short film to raise awareness of adapting to the new normalcy. (After the situation of COVID-19) Higher Education Songkhla. 2) Quality assessment form of a short film to raise awareness of adapting to the new normalcy. (After the situation of COVID-19) Higher Education Songkhla. 3) Audience Satisfaction Questionnaire a short film to raise awareness of adapting to the new normalcy. (After the situation of COVID-19) Higher Education Songkhla. The statistics for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The research results were found that

- 1) A short film to raise awareness of adapting to the new normalcy. (After the situation of COVID-19) Higher Education Songkhla with good quality. ($\bar{x} = 4.09$, $S.D. = 0.67$)
- 2) Audience satisfaction a short film to raise awareness of adapting to the new normalcy. (After the situation of COVID-19) Higher Education Songkhla at a high level. ($\bar{x} = 4.44$, $S.D. = 0.67$)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากหลายบุคคลหลายท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ คำปรึกษาและความคิดเห็น

ขอขอบคุณอาจารย์อาจารย์อาลาวิทย์ สะซานี ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และอาจารย์ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่ รองประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำและติดตามความก้าวหน้าของงานวิจัยมาตลอดจนสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย นายเสริมศักดิ์ ขุนพล ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา นายยรรยง คุรุอังกูร ตำแหน่ง ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Getmore Film และนายทีปวัฒน์ มีแสง ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ตลอดมา ขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ นักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติและภาคสมทบ สาขาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนทุกท่านที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่านซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย และหากเกิดข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับเพื่อแก้ไข และนำไปปรับปรุงในโอกาสต่อไป

คณะผู้วิจัย

@ R M U T S U

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโควิด19 (Covid-19)	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนัก.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ.....	33
วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิจัย.....	42
ผลการวิจัย.....	42
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
บทย่อ.....	52
สรุปผล.....	55
อภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	63
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์.....	64
ภาคผนวก ข แบบประเมินคุณภาพภาพยนตร์สั้น.....	69
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจภาพยนตร์สั้น.....	73
ภาคผนวก ง โครงเรื่องและบทภาพยนตร์สั้น.....	77
ภาคผนวก จ ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์สั้น.....	86
ภาคผนวก ฉ ภาพการเก็บข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจ.....	91
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สรุปการแก้ไขข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของภาพยนตร์สั้น.....	33
2 กำหนดระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น.....	34
3 ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น.....	35
4 สรุปการแก้ไขข้อบกพร่อง และข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของภาพยนตร์สั้น.....	36
5 สรุปผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากแบบประเมินคุณภาพสื่อตามความคิดเห็นของอาจารย์ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ.....	37
6 สรุปผลการแก้ไขข้อบกพร่องของภาพยนตร์สั้น ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อและด้านเนื้อหา.....	38
7 สรุปข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และแนวทางแก้ไขในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ.....	39
8 ผลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้น ตามระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน.....	43
9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อสื่อภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา.....	47
10 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา.....	48

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	31
---------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่มีการระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ที่เกิดขึ้นในประเทศจีน ส่งผลให้มีการลุกลามการแพร่ระบาดไปยังหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย มีการพบผู้ติดเชื้อรวมทั้งหมดแล้ว 3,330 ราย รักษาหาย 3,148 ราย พักรักษาตัว 124 ราย และเสียชีวิต 58 ราย ทำให้มีการประกาศให้โรค Covid-19 เป็นโรคติดต่ออันตราย (กรมควบคุมโรค. 2563 : ออนไลน์)

สถานการณ์ของผู้ติดเชื้อในประเทศไทยเริ่มดีขึ้น หลังจากมีการใช้มาตรการล็อกดาวน์เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส ทางศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้มีการคลายล็อกดาวน์เป็นระยะ ๆ เพื่อให้ประชาชนกลับมาใช้ชีวิตได้อย่างปกติเหมือนเดิม (ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. 2563 : ออนไลน์) แต่ต้องอยู่ในการควบคุมและความร่วมมือตามมาตรการต่าง ๆ รู้วิธีการล้างมือ สวมหน้ากากอนามัย และการไอหรือจามที่ถูกต้อง เนื่องจากการกลับมาใช้ชีวิตในสังคมครั้งนี้ ต้องเป็นการใช้ชีวิตแบบวิถีใหม่ ทุกคนและทุกหน่วยงานต้องมีการปรับตัวในรูปแบบชีวิตวิถีใหม่ (New normal) ในทุก ๆ ด้าน เพราะทุก ๆ กิจกรรมทางสังคมจะส่งผลกระทบต่อต่าง ๆ ในวงกว้าง โดยเฉพาะพื้นที่เสี่ยงที่มีโอกาสเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ระลอกที่ 2 (กรมควบคุมโรค. 2563 : ออนไลน์)

จังหวัดสงขลา เป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงของการเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 โดยมีผู้ติดเชื้อมากที่สุดเป็นลำดับที่ 8 ของประเทศ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามา และยังเป็นแหล่งของสถานศึกษาต่าง ๆ ทำให้มีผู้คนจากหลายจังหวัดเดินทางเข้าออกไปมาอยู่บ่อยครั้ง ประชาชนในพื้นที่จึงมีโอกาสดูติดเชื้อไวรัส Covid-19 (กรมควบคุมโรค. 2563 : ออนไลน์) จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์คุณที่ปัทม์ มีแสง (สัมภาษณ์, 17 สิงหาคม 2563) นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา พบว่า จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่อยู่ติดชายทะเล และมีการลักลอบเดินทางเข้ามาบริเวณชายแดน และส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานต่างด้าว ซึ่งอาจจะสามารถเล็ดลอดจากด่านคัดกรองได้ ทำให้ประชาชนในจังหวัดสงขลาเสี่ยงที่จะมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 อีกครั้ง โดยนักศึกษาในจังหวัดสงขลาถือว่าอยู่ในกลุ่มประชากรกลุ่มเสี่ยง เนื่องจากนักศึกษามีกิจกรรมที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น กิจกรรมกีฬา การรับน้อง กิจกรรมประจำวันต่าง ๆ ซึ่งถ้านักศึกษาไม่ได้มีการระวังตัวหรือไม่ได้สวมใส่หน้ากากอนามัยอาจจะทำให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ในวงกว้างได้

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์สั้นมาประยุกต์ใช้ในการสร้างความตระหนักและลดโอกาสการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส Covid-19 ซึ่งภาพยนตร์สั้นเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงจิตใจ ความรู้สึก และสามารถดึงดูดผู้คน สร้างความน่าสนใจให้เกิดขึ้นได้นอกจากการสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้รับชมแล้ว ภาพยนตร์ยังสามารถสอดแทรกเนื้อหา ข้อคิด หรือ

เรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อออกไปได้เป็นอย่างดี และทำให้ผู้ชมเกิดการตีความไปในรูปแบบต่าง ๆ ถือว่าเป็นสื่อที่เข้าใจและสามารถเข้าถึงการรับรู้ของผู้ชมได้เป็นอย่างดี (พิพิธ สิริศักดิ์. 2541 : ออนไลน์)

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขโดยใช้ประโยชน์จากสื่อภาพยนตร์ ทางคณะผู้วิจัยจึงวิจัยเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อสร้างโอกาสลดการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส Covid-19 ในวงกว้างทั้งต่อตนเอง และต่อผู้อื่นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาหาความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี
2. ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
2. ได้ทราบความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 54,223 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2562)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 54,223 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5 % ได้จำนวน 397 คน จากนั้นทำการ

สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) แบ่งเป็นมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และเทียบสัดส่วนประชากร จากนั้นทำการสุ่มตามสะดวก (Convenience Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

3.2 ตัวแปรตาม

1) คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

2) ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีความยาวประมาณ 15 นาที ประเภทหนัง Drama / Horror จบในตอนเดียว ประกอบด้วยขอบเขตทางด้านเนื้อหา ดังนี้

- 1) ความเป็นมาของโควิด19 (Covid-19)
- 2) การใช้ชีวิตของวัยรุ่นร่วมกับโควิด19 (Covid-19)
- 3) ความประมาทในการใช้ชีวิตในช่วงโควิด19 (Covid-19)
- 4) ผลกระทบต่อชีวิต
- 5) วิธีการรับมือกับโควิด19 (Covid-19)
- 6) การใช้ชีวิตหลังเกิดเหตุการณ์โควิด19 (New Normal)

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน 2563 - เดือนกันยายน 2563 และจากนั้นได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2563 - เดือนพฤศจิกายน 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาพยนตร์สั้น หมายถึง การบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือแสดงให้เห็นเหมือนจริงหรือแสดงตามจินตนาการของผู้สร้างผ่านการติดต่อภาพเคลื่อนไหวและเสียงอย่างลงตัว โดยงานวิจัยในครั้งนี้ได้ผลิตภาพยนตร์ที่บอกเล่าเรื่องราวในสังคมปัจจุบันของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

ความตระหนัก หมายถึง การที่บุคคลเกิดความรู้สึกนึกคิดจากเหตุการณ์ที่เคยได้ประสบพบเจอ แล้วแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม โดยงานวิจัยในครั้งนี้ได้สะท้อนถึงความตระหนักในการใช้ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ชีวิตวิถีใหม่ หมายถึง ความปรกติใหม่ หรือฐานวิถีชีวิตใหม่ รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากอดีตเพราะได้รับผลกระทบจากบางสิ่งบางเหตุการณ์ จนแบบแผน และแนวทางที่คุ้นเคยเกิดการเปลี่ยนแปลงสู่วิถีชีวิตใหม่ เมื่อเวลาผ่านไปจะก่อให้เกิดความคุ้นชิน และกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปรกติ โดยงานวิจัยในครั้งนี้แสดงถึงการปรับตัวในการใช้ชีวิตวิถีใหม่โดยการใส่หน้ากากอนามัย ใช้แอลกอฮอล์ล้างมือ และเว้นระยะห่างทางสังคม

คุณภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบที่ได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวทางและข้อมูล
ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์
 - 1.1 ความหมายของภาพยนตร์
 - 1.2 ประเภทของภาพยนตร์
 - 1.3 บทบาทหน้าที่และอิทธิพลของภาพยนตร์
 - 1.4 คุณค่าของภาพยนตร์
 - 1.5 กระบวนการผลิตภาพยนตร์
 - 1.6 การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโควิด19 (Covid-19)
 - 2.1 ความหมายของโควิด19 (Covid-19)
 - 2.2 ลักษณะของเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)
 - 2.3 การแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)
 - 2.4 การสังเกตอาการเบื้องต้นของผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)
 - 2.5 การป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)
 - 3.1 ความหมายของ ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)
 - 3.2 ประเภทของ ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 4.3 การวัดความพึงพอใจ
 - 4.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
 - 4.5 การแปลผลแบบสอบถามความพึงพอใจ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนัก
 - 5.1 ความหมายของความตระหนัก
 - 5.2 องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนัก
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์

1.1 ความหมายของภาพยนตร์

คุณพร ไชยโรจน์ (2553) ได้อธิบายความหมายของภาพยนตร์ว่า ภาพยนตร์เป็นกระบวนการบันทึกด้วยฟิล์มแล้วนำออกฉายในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture) ภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์หลังจากผ่านกระบวนการถ่ายทำแล้วเป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมาก ที่มีอิริยาบถ หรือแสดงอาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยต่อเนื่องกันเป็นช่วง ๆ ตามเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมาซึ่งอาจเป็นเรื่องเป็นราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริงหรือเป็นการแสดงและสร้างภาพจินตนาการของผู้สร้างก็ได้ด้วยคุณลักษณะพิเศษของภาพยนตร์ที่สามารถแสดงให้เห็นภาพและเสียงอันน่าสนใจ ภาพยนตร์จึงเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างสูงตลอดเวลานับร้อยปี จนปัจจุบันแม้จะมีสื่อประเภทอื่นเกิดขึ้นมากแล้ว แต่ภาพยนตร์ก็ยังได้รับความนิยมและได้รับการพัฒนาให้มีบทบาทสำคัญอยู่เสมอ โดยเฉพาะในต้นธุรกิจการบันเทิง และยังมีคุณค่าอย่างสูงสำหรับการศึกษา เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีคุณลักษณะพิเศษสามารถทำให้เข้าใจเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้ง

กิตานันท์ มลิทอง (2543) ได้อธิบายความหมายของภาพยนตร์ว่า เป็นภาพนิ่งที่เรียงติดต่อกัน โดยถูกบันทึกลงบนม้วนฟิล์มด้วยกล้องถ่ายภาพยนตร์ เมื่อฉายฟิล์มนั้นไปทีละภาพจะปรากฏเสมือนเป็นภาพเคลื่อนไหวติดต่อกันเหมือนธรรมชาติ นอกจากนี้ในหนังสือศัพท์ของสมาคมเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารว่า ภาพยนตร์ คือ สื่อการถ่ายทอดความรู้ทัศนคติ ทักษะแนวคิด และให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม ซึ่งภาพยนตร์มีธรรมชาติที่สำคัญ คือ สามารถให้ภาพแสดงความเคลื่อนไหวของวัตถุต่าง ๆ ในเหตุการณ์ได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ อีกทั้งยังสามารถบันทึกภาพที่อยู่ห่างไกลและนำเรื่องราวและเหตุการณ์ในอดีตมาให้ชม โดยสามารถแสดงภาพช้าหรือเร็วกว่าปกติ และใช้เทคนิคพิเศษ (Special Effect) เพื่อทำให้ภาพออกมาสมบูรณ์สร้างความสนใจผู้ชมได้มากยิ่งขึ้น

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2545) ได้อธิบายความหมายของภาพยนตร์ว่า ภาพยนตร์ (Movie) เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture) ให้ประโยชน์หลายด้าน ทั้งความบันเทิง สาระความรู้ ธรรมชาติของภาพยนตร์จึงประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ ความเป็นศิลปะ ความเป็นวิทยาศาสตร์ และความเป็นสื่อมวลชน ภาพยนตร์จึงถูกจัดให้เป็นศิลปะสมัยใหม่แขนงที่เจ็ด ซึ่งเป็นการผนวกกรรมศิลปะทุกแขนงเข้าไว้ด้วยกัน อาทิ คีตศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม นาฏกรรม วรรณกรรม และบทบาทของวิทยาศาสตร์ในภาพยนตร์มีกำเนิดมาจาก

การประดิษฐ์คิดค้นหาวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐานและมีการพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การถ่ายทำ การตัดต่อภาพยนตร์ให้มีความทันสมัย

ดังนั้น ภาพยนตร์ จึงหมายถึง การบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือแสดงให้เห็นเหมือนจริงหรือแสดงตามจินตนาการของผู้สร้างผ่านการตัดต่อภาพเคลื่อนไหวและเสียงอย่างลงตัว

1.2 ประเภทของภาพยนตร์

พิพิธ สิริศักดิ์ (2541) ได้แบ่งประเภทของภาพยนตร์ เป็น 12 ประเภท ดังนี้

1) ภาพยนตร์แอ็กชัน (Action Movie) หมายถึง ภาพยนตร์แบบบู๊ แอ็กชัน ยิ่ง ต่อบั๊วะระทึกใจ เหมาะสำหรับคนชอบความแข็งแรงและศิลปะการต่อสู้ ในภาพยนตร์แนวนี้จะมีฉากยิงระเบิด เผาสิ่งต่าง ๆ ที่เราอาจจะหาดูได้ยาก ฉะนั้นคนที่ชอบหนังประเภทนี้ไม่ใช่เพราะชอบความรุนแรง แต่จะหมายถึงคนที่ชอบที่จะสัมผัสกับสิ่งที่หาไม่ได้ในชีวิตประจำวันและชอบความตื่นเต้นอยู่ด้วย ปัจจุบันภาพยนตร์ประเภทนี้ มีออกมาฉายกันมากไม่เคยขาดและได้รับการตอบกลับอย่างดี แต่ก็ต้องมีเนื้อหาสาระและมุมมองของการออกแบบฉากได้อย่างลงตัวและสมจริงด้วย อย่างองค์บากทั้งสองภาคก็ขายความแอ็กชันเป็นจุดสำคัญ และอื่น ๆ อีกมากมาย

2) ภาพยนตร์สงคราม (War Film) หมายถึง หนังสงคราม ที่มีการอ้างอิงเหตุการณ์สงครามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เน้นจุด ๆ หนึ่งในสงครามนั้น ๆ ก็อาจจะนำไปใช้สอนเด็กนักเรียนได้ แต่ก็อาจจะไม่เหมาะในบางเรื่อง เช่น ความรุนแรงหรือความป่าเถื่อน

3) ภาพยนตร์ผจญภัย (Adventure Film) หมายถึง ภาพยนตร์ แนวผจญภัย เข้าป่าฝ่าดง เจอปัญหาอุปสรรคมากมาย และต้องมีการแก้ไข ปัญหาสถานการณ์ หนังแบบนี้ก็เหมาะสมสำหรับผู้ชมที่ชื่นชอบการผจญภัย เช่น เข้าไปในป่าที่ยังไม่รู้จักว่ามีอะไรบ้างที่รอการเข้าไปค้นหาจากเรา

4) ภาพยนตร์ตลก (Comedy) หมายถึง ภาพยนตร์ที่เบาสมอง มุ่งสร้างความสนุกสนานและเสียงหัวเราะ เหมาะกับคนที่ต้องการดูเพื่อพักผ่อนไม่ต้องคิดอะไรมากมาย

5) ภาพยนตร์ดราม่า (Drama) หมายถึง ภาพยนตร์ชีวิตที่จะได้ความรู้สึกซึ่งเศร้าเคล้าน้ำตาทำให้นึกถึงชีวิตคนจริง ๆ

6) ภาพยนตร์ผู้ใหญ่ (Erotic) หมายถึง เป็นภาพยนตร์ที่ไม่เหมาะกับผู้ที่อายุไม่ถึง 18 ปี เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศ เช่น จันดารา นั้ตาลแดง เป็นต้น

7) ภาพยนตร์เพลง (Musicals) หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีลักษณะที่ตัวละครร้องและเต้นในเรื่องที่นำเสนอ โดยส่วนใหญ่จะเป็นประเภทรัก เช่น ซิกาโก

8) ภาพยนตร์โรแมนติก (Romance) หมายถึง ภาพยนตร์แนวรักโรแมนติก เหมาะกับคู่หนุ่มสาวและผู้ที่กำลังมีความรักทั้งหลายหรือคนที่กำลังอยากจะรักใคร่ ชมไว้เป็นแนวทางในการทำตนเมื่อมีคนรัก จะได้ความรู้สึกมากขึ้นหากเราเคยมีประสบการณ์และความรู้สึกเหมือนในภาพยนตร์ จึงไม่แปลกใจที่หลายคนร้องไห้กับหนัง

9) ภาพยนตร์ผสมจินตนาการ (Fantasy) หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเค้าโครงหรือเนื้อหาเกี่ยวกับเวทมนตร์ การผสมจินตนาการ และเรื่องเหนือจริง สร้างความสนุกสนานและตระการตาตระการใจด้วยฉากและเนื้อเรื่องที่ไม่อยู่ในความเป็นจริง

10) ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ (Sci-Fi) หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาอ้างอิงวิทยาศาสตร์แต่ทำออกมาให้น่าสนใจอาจจะผสมจินตนาการเข้าไปด้วย แต่หลายคนบอกว่าไม่ชอบ

เพราะดูไม่รู้เรื่อง ซึ่งก็เป็นความจริงเพราะบางเรื่องก็ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเป็นเดิมพันบ้าง แต่ถ้าหากชมบ่อย ๆ ก็จะเริ่มรู้เรื่องและกลายเป็นคนชอบหนังประเภทนี้ก็ได้ หนังแนวนี้สามารถต่อจินตนาการให้เราได้ เผลอ ๆ คนที่ดูอาจจะคิดอะไรดี ๆ ออกมาสร้างประโยชน์ให้กับคนรอบข้างได้ และแนวคิดของหนังแนวนี้นี้เป็นแรงกระตุ้นให้นักวิทยาศาสตร์พยายามทำให้ได้แบบในหนัง

11) ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film) หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวและฉากที่มุ่งสร้างความตื่นเต้น ความกลัว สยองขวัญ และความตึงเครียด เช่น ลัดดาแลนด์ เป็นต้น

12) ภาพยนตร์การ์ตูน (Animation) หมายถึง ภาพยนตร์ที่คนทุกคนใน ครอบครัวดูได้ ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความผูกพัน ของคนในครอบครัว ส่วนใหญ่ก็จะแฝงแง่คิดเอาไว้และเดินเรื่องแบบเรียบง่าย เน้นความรักกันของคนในครอบครัว

1.3 บทบาทหน้าที่และอิทธิพลของภาพยนตร์

พิพิธ สติศักดิ์ (2541) ได้แบ่งบทบาทหน้าที่และอิทธิพลของภาพยนตร์ เป็น 5 ข้อ ดังนี้

1) ด้านความบันเทิง ภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีบทบาทด้านความบันเทิงมาตั้งแต่ยุคเริ่มแรก ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์แบบคิเนโตสโคป (Kinetoscope) ของเอ็ดสัน หรือแบบซินเนมาโตกราฟ (Cinematograph) ของพี่น้องลูมิแอร์ (Lumiere) ต่างก็ฉายภาพยนตร์บันเทิงเก็บเงินจากผู้ชมมาก่อนทั้งสิ้น ตลอดเวลาที่ผ่านมาหลายร้อยปี นับตั้งแต่มีภาพยนตร์เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันภาพยนตร์ได้มีบทบาทในการให้ความบันเทิงแก่คนทั้งโลกมาอย่างต่อเนื่องแม้ว่าจะมีการนำภาพยนตร์ไปใช้สำหรับกิจการด้านอื่น ๆ อีกหลายด้านในระยะหลัง แต่ในด้านการบันเทิงภาพยนตร์ยังคงคุณค่าและความสำคัญอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชมภาพยนตร์คุณภาพดี ๆ ในโรงภาพยนตร์มาตรฐานที่จอภาพขนาดใหญ่ ภาพคมชัด ระบบเสียงสมบูรณ์ทันสมัย ย่อมทำให้ผู้ชมได้รับความบันเทิงและเกิดความประทับใจมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้เป็นผลมาจากคุณลักษณะพิเศษของภาพยนตร์ที่สามารถนำข้อเท็จจริงหรือสร้างจินตนาการให้เกิดความบันเทิงด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ได้หลายแบบ เช่น ทำให้เห็นสิ่งแปลก ๆ พิสดار สิ่งที่น่าขนลุกตื่นเต้น เร้าใจ หรือทำให้ตลก เสียใจ สะเทือนอารมณ์

จากการศึกษาบทบาทของสื่อสารมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาของชาวบ้านโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2521 พบว่าภาพยนตร์ประเภทบันเทิง มีผู้ชมมากที่สุดถึงร้อยละ 98 จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนเพื่อการบันเทิงอย่างแท้จริง หากไม่นับภาพยนตร์เฉพาะกิจต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์โฆษณาประชาสัมพันธ์ ภาพยนตร์การศึกษา อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์ทั้งหมดที่จัดสร้าง และนำออกฉายอยู่ในปัจจุบันล้วนมีจุดประสงค์ด้านธุรกิจการค้า ความบันเทิงแทบทั้งสิ้น คุณค่าของภาพยนตร์จึงเป็นเรื่องของความบันเทิงเป็นด้านหลัก ส่วนคุณค่าในด้านอื่น ๆ เป็นเพียงคุณค่าแฝงที่ผู้สร้างอาจตั้งใจสร้างให้มีหรือไม่ก็ตาม การที่ภาพยนตร์มีบทบาทมากด้านการให้ความบันเทิง เป็นผลให้เกิดการสร้างภาพยนตร์ เพื่อการบันเทิงที่เกินขอบเขตด้านศีลธรรมจริยธรรมของสังคม เช่น ภาพยนตร์ที่แสดงออกทางเพศในลักษณะลามกอนาจาร ภาพยนตร์ที่แสดงถึงความวิบัติทางจิต อาชญากรรม การกระทำที่ชวนหวาดเสียว สยดสยอง ซึ่งภาพยนตร์เหล่านี้เชื่อกันว่ามีอิทธิพลต่อบุคคล ส่งเสริมความคิดและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคม จำเป็นต้องควบคุมให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม

2) การเสนอข่าวและสาระทั่วไป การเสนอข่าวโดยใช้ภาพยนตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อมวลชนประเภทอื่นในปัจจุบันแล้ว ภาพยนตร์มักจะกระทำโดยล่าช้ากว่าเนื่องจากการถ่ายทำ

ภาพยนตร์ต้องมีกระบวนการ ล้างฟิล์ม ตัดต่อภาพ และบันทึกเสียง ซึ่งต้องใช้เวลานานพอสมควร ในขณะที่วิทยุ โทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์สามารถทำได้รวดเร็วกว่า ในอดีตที่วิทยุและโทรทัศน์ยังไม่แพร่หลาย ภาพยนตร์ได้มีบทบาทสำคัญในการเสนอข่าวสาร เนื่องจากเป็นสื่อที่แสดงให้เห็นได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียง ที่ยังไม่มีสื่ออื่นใดทำได้มาก่อน จึงทำให้ข่าวสารต่าง ๆ ที่นำเสนอโดยภาพยนตร์ได้รับความสนใจจากประชาชนมากเป็นพิเศษแม้ว่าครั้งการนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ เหล่านั้นเกิดความล่าช้าไปจนกระทั่งบางอย่างหมดลักษณะของความเป็นข่าว กลายเป็นประวัติศาสตร์หรือสารคดีไปแล้วก็ยังได้รับความนิยม เช่น ภาพยนตร์ข่าวในพระราชสำนัก ภาพยนตร์ข่าวในประเทศและต่างประเทศ ภาพยนตร์สงคราม การนำเสนอภาพยนตร์ประเภทนี้ในอดีตมักอาศัยหน่วยงานราชการ สำนักข่าวสารต่างประเทศ เช่น สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (รพช.) สำนักข่าวสารอเมริกัน (Usis : United States Information Service) ตระเวนไปจัดฉายภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่ข่าวสารตามที่ต่าง ๆ ในปัจจุบันที่กิจการโทรทัศน์ขยายตัวอย่างแพร่หลายโทรทัศน์สามารถนำเสนอเสียงและภาพเคลื่อนไหวได้เช่นเดียวกับภาพยนตร์ แต่มีความรวดเร็วกระจายข่าวถึงประชาชนได้มากกว่า รายการภาพยนตร์จำนวนมากถูกถ่ายทอดหรือนำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ การนำเสนอข่าวด้วยภาพยนตร์โดยตรงมีให้เห็นน้อยมากจะมีบ้างก็เฉพาะในหน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานที่ยังคงใช้ภาพยนตร์บันทึกข่าวสาร เพื่อเก็บรักษาข่าวสารไว้นาน ๆ

3) ด้านการศึกษา ด้วยคุณลักษณะที่ดีเด่นของภาพยนตร์ที่สามารถทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้ง ภาพยนตร์จึงถูกนำมาใช้เพื่อกิจการทางการศึกษาอย่างแพร่หลายทั้งในรูปการใช้สำหรับกรเรียนการสอน หรือการฝึกอบรมตามหลักสูตรโดยตรง และการใช้ภาพยนตร์สำหรับการศึกษาทั่วไป นอกจากนี้ภาพยนตร์ที่สร้างเพื่อจุดประสงค์ด้านการบันเทิงก็มีจำนวนไม่น้อยที่มีคุณค่าทางการศึกษาแฝงอยู่ สามารถเลือกมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง ลักษณะภาพยนตร์ที่จัดว่าเป็นสื่อมวลชน ได้แก่ ภาพยนตร์ที่จัดสร้างและฉายในสาธารณชนได้รับชม ไม่รวมถึงภาพยนตร์เฉพาะกิจต่าง ๆ จุดประสงค์ของผู้สร้างและเรื่องราวในภาพยนตร์ ส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อความบันเทิงกระตุ้นอารมณ์ผู้ชม คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์แต่ละเรื่องอาจมีมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป บางเรื่องนอกจากจะไม่มีคุณค่าทางการศึกษาแล้วยังอาจให้ผลกลับในทางตรงกันข้าม เช่น ทำให้เกิดความคิด ค่านิยมไปในทางที่ผิด การพิจารณาภาพยนตร์แต่ละเรื่องว่ามีคุณค่าทางการศึกษาหรือไม่ ส่วนหนึ่งอาจพิจารณาได้จากสาระสำคัญในเนื้อหาของเรื่องว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องใด ภาพยนตร์ที่ถือว่ามีคุณค่าทางการศึกษาที่เห็นได้ชัดเจน เช่น

- เรื่องราวจากวรรณคดี วรรณกรรม หรือเรื่องประวัติศาสตร์ เช่น บางระจัน ตำนานสมเด็จพระนเรศวร
- อัตชีวประวัติของผู้มีชื่อเสียง หรือผู้ที่เคยทำคุณประโยชน์แก่สังคม เช่น The Social Network, Top Secret วิทยุพันล้าน, มหาภัยวิฆาณ
- การศึกษาค้นคว้าทดลองที่เป็นประโยชน์
- การใช้ภาษา และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
- การสะท้อนให้เห็นปัญหาของบุคคลและสังคมทั้งด้านจิตวิทยา คุณธรรม

- จริยธรรม เรื่องราวเกี่ยวกับความรู้แต่ละสาขาโดยตรง เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พลังงาน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่น่าออกฉายสู่สาธารณชนได้ผ่านการพิจารณาแล้วว่าไม่เป็นพิษเป็นภัย ซึ่งย่อมจะถือได้ว่ามีคุณค่าทางการศึกษาอยู่ไม่มากก็น้อย เพียงแต่ผู้ชมอาจไม่ทราบ แต่จะได้รับคุณค่าทางการศึกษาจากการชมภาพยนตร์เพื่อความบันเทิงโดยไม่รู้ตัว ภาพยนตร์ส่วนใหญ่มีแนวเรื่องที่ผูกพันแน่นแฟ้นกับค่านิยมที่ดีได้ ทำซ้ำได้ซ้ำ เรื่องราวของภาพยนตร์มักจะจบลงด้วยความสมหวัง และฝ่ายธรรมชนะฝ่ายอธรรมเสมอ ภาพยนตร์บางเรื่องสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตสังคมและการวิเคราะห้เชิงจิตวิทยาอย่างลึกซึ้ง

4) ด้านศิลปวัฒนธรรม ค่านิยมของบุคคลและสังคม ด้วยศิลปะและเทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างภาพยนตร์ทำให้ภาพยนตร์มีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถทำให้สร้างอารมณ์ความรู้สึกให้กับผู้ชมอย่างมาก เช่น ตื่นเต้น สนุกสนาน เศร้า สะเทือนใจ อารมณ์หรือความรู้สึกที่เข้าถึงจิตใจระดับลึก อันเกิดจากความประทับใจจากการชมภาพยนตร์บางเรื่องบางตอน หรือเกิดจากการที่ได้รับ การกระตุ้นซ้ำจากภาพยนตร์บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความเชื่อที่ฝังใจกลายเป็นค่านิยมของบุคคล และสังคมขึ้นได้ ภาพยนตร์ทำให้เกิดค่านิยมด้านต่าง ๆ ได้ทั้งทางดีและทางไม่ดี เช่น ค่านิยมที่ดีทางจริยธรรม ได้แก่ ความกตัญญู ความเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความสุภาพเรียบร้อย ความเสียสละ ความประพฤติที่ควรยกย่องตามแบบของสังคมไทย ภาพยนตร์บางเรื่อง ทำให้ผู้ชมเกิดความคิด ความเชื่อในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การแก้แค้น การเอาตัวรอด การกอบโกยผลประโยชน์ นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากภาพยนตร์สามารถนำเอาภาพ และเสียงของศิลปวัฒนธรรมจากแหล่งหนึ่งไปสู่ประชาชนในแหล่งอื่น ๆ เช่น การนำเอา ศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีและการแสดงของประเทศทางแถบตะวันตกไปสู่สายตาของผู้ชมภาพยนตร์ ในประเทศแถบเอเชีย เช่น ประเทศไทยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบแฟชั่น การแต่งกาย การแสดงออกด้านพฤติกรรมของการดำเนินชีวิตและศิลปวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ หรือแม้กระทั่งประเทศ ในแถบเอเชียด้วยกันก็ตาม เช่น อิทธิพลของภาพยนตร์เกาหลี ละครซีรีส์เกาหลีทางโทรทัศน์ เพลงที่ส่งผลต่อคนไทยทั้งวัยรุ่น และวัยทำงานให้เกิดอาการคลั่งไคล้ และเกิดการเลียนแบบในเรื่อง การแต่งกาย การทำทรงผม การบริโภค และการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ บารมีรัตนชัย ที่ศึกษา "อิทธิพลของละครเกาหลีที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาหลีของคนในเขต กรุงเทพมหานคร" พบว่า ความประทับใจในละครที่มีต่อการตัดสินใจไปเกาหลีของผู้ที่สนใจจะเดินทางไปท่องเที่ยวเกาหลีและผู้ที่ยังสนใจเดินทางไปเกาหลีโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้ที่สนใจจะเดินทางไปท่องเที่ยวเกาหลีและผู้ที่ยังตัดสินใจจะเดินทางไปเกาหลีมีความประทับใจ ในละครเกาหลีเป็นอันดับแรก คือ ความสวยงามของภูมิทัศน์ ฉากในละคร หรือสถานที่ถ่ายทำละคร อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเพลงทำนองประกอบไพเราะ นักแสดง (พระเอก-นางเอก) บทละคร เนื้อเรื่องความสามารถของนักแสดง การดำเนินเรื่องของตัวประกอบ และผู้กำกับอยู่ในระดับมาก ภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการแสดงที่แยกแยะสิ่งถูกสิ่งผิด ความดีความชั่ว หรือคนดีคนเลวให้เห็นอย่างชัดเจน เรื่องราวมักจะจบลงด้วยความดีชนะความชั่ว คนดีชนะคนเลว ความเชื่อหรือค่านิยมที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางที่ถูกต้อง แต่ในภาพยนตร์บางเรื่องนำเสนอเรื่องราว ที่ผูกพันกับความเป็นจริงในชีวิต โดยสร้างเหตุผลหรือเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ผู้ชมยากจะตัดสินได้ว่า

สิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ใครดีใครเลว ความเชื่อหรือค่านิยมที่เกิดขึ้น จึงขึ้นอยู่กับการศึกษาของแต่ละบุคคล ภาพยนตร์ประเภทนี้อาจไม่เหมาะสำหรับเด็ก ตัวอย่างของภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายทั่วไป ส่วนหนึ่งนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ อัจฉา รัชยา ชิงติชิงเด่น ซึ่งไม่ส่งเสริมค่านิยมที่ดี จนมีผู้เรียกภาพยนตร์ว่าเป็นภาพยนตร์ "น้ำเน่า" ส่วนภาพยนตร์จีนมักให้ความคิดในเรื่องการแก้แค้น แต่ก็มีค่านิยมเรื่องความกตัญญูมาชดเชย ดังคำพูดที่ได้ฟังเสมอว่า "บุญคุณต้องทดแทน แค้นต้องชำระ" ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยมักให้เหตุผลที่ต้องสร้างภาพยนตร์ลักษณะดังกล่าวว่าเป็นความต้องการของตลาดหรือผู้ชมและมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการลงทุน แต่มีผู้สร้างภาพยนตร์ส่วนหนึ่งที่พยายามสร้างภาพยนตร์แบบคุณภาพ นอกจากจะให้ผู้ชมได้รับความบันเทิงแล้วยังมีหน้าที่ในการยกระดับรสนิยม รวมถึงส่งเสริมค่านิยมของผู้ชมไปพร้อมกันด้วย

5) ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คุณลักษณะที่สามารถเรียกร้องความสนใจและกระตุ้นอารมณ์ของภาพยนตร์ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางธุรกิจการค้าและองค์กรที่ดำเนินการด้านอื่น ๆ นำภาพยนตร์ไปใช้เพื่อการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เป็นจำนวนมากมาตลอด นับตั้งแต่มีภาพยนตร์เกิดขึ้น ภาพยนตร์สำหรับการโฆษณาสินค้าและบริการมักเป็นภาพยนตร์สั้น ๆ เรียกว่า สปอต (Spot) ความยาวไม่เกิน 1 นาที ทำออกเผยแพร่ตามโรงภาพยนตร์และผ่านทางโทรทัศน์ แม้ว่าในปัจจุบันการผลิตภาพยนตร์โฆษณาจะสามารถใช้ Video Tape ซึ่งสร้างได้ง่ายกว่าและประหยัดกว่า แต่การโฆษณาเป็นธุรกิจที่มีการลงทุนสูงและต้องการสื่อที่จูงใจเร้าอารมณ์ได้มากเป็นพิเศษ จึงยังคงมีการสร้างภาพยนตร์โฆษณากันอยู่อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะประเทศไทยในแต่ละปีมีการลงทุนสร้างและเผยแพร่ภาพยนตร์โฆษณาเป็นเงินนับพันล้านบาท โดยเฉพาะการโฆษณาผ่านทางโทรทัศน์ซึ่งมีปริมาณมากที่สุด ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการขายและการสร้างความเข้าใจที่ดีแก่ประชาชนของหน่วยงาน องค์กรทางธุรกิจและองค์กรอื่น ๆ ซึ่งมีการสร้างและเผยแพร่ภาพยนตร์เพื่อการประชาสัมพันธ์อย่างแพร่หลายมานานแล้ว ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ของกองภาพยนตร์เผยแพร่ กรมรถไฟหลวง ภาพยนตร์เรื่องพระเจ้าช้างเผือก สมัยนายปรีดี พนมยงค์ เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ภาพยนตร์ข่าวในพระราชสำนัก ภาพยนตร์ของกรมประชาสัมพันธ์ ภาพยนตร์ของสำนักงานข่าวสารต่างประเทศ เป็นต้น

ปัจจุบันมีภาพยนตร์เพื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น บริษัทเอกชน องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักนายกรัฐมนตรี กรป.กลาง กระทรวงกลาโหม เป็นต้น ด้านการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เพื่อตึงกระแสความคิดของมวลชนให้เป็นไปในทางที่ต้องการมีตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "บ้านพักโคน" ที่สร้างขึ้นสมัยรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงความเลวร้ายของลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยมีจุดประสงค์ให้ประชาชน โดยเฉพาะในชนบทเกิดความคิดและลุกขึ้นมาช่วยกันต่อต้าน นอกจากนี้ยังภาพยนตร์เพื่อการโฆษณา (Publicity) กิจกรรมของหน่วยงานของทางราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชนอีกจำนวนมาก ภาพยนตร์ข่าวในปัจจุบันไม่เป็นที่แพร่หลาย เช่น ในอดีต เนื่องจากการรายงานข่าวต้องทำในเวลาจำกัด ซึ่งภาพยนตร์สามารถทำได้ช้ากว่า Video Tape แต่อาจถ่ายทำภาพยนตร์เหตุการณ์ต่าง ๆ เก็บไว้ใช้ในรูปแบบของภาพยนตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสารคดี

1.4 คุณค่าของภาพยนตร์

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (2541) ได้แบ่งคุณค่าของภาพยนตร์ เป็น 7 ข้อ ดังนี้

- 1) ถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในสังคม และแสดงสิ่งของต่าง ๆ ให้เห็นได้ชัดเจนตามความเป็นจริงทั้งรูปร่าง ลักษณะ สี และการเคลื่อนไหว
- 2) ใช้เทคนิคดัดแปลง ประดิษฐ์ให้เห็นในสิ่งที่ความเป็นจริงไม่สามารถเห็นได้ในกรณีเช่นนี้ ภาพยนตร์จึงช่วยให้เกิดความเข้าใจได้มากกว่าการรู้จักของจริง เช่น ทำให้เร็วขึ้น ทำให้ช้าลง หรือการย่อ ขยาย ขนาดสิ่งของ
- 3) ฉายภาพได้ขนาดใหญ่ ปิดโอกาสให้คนจำนวนมากได้รับความรู้ ข่าวสารพร้อม ๆ กัน
- 4) เทคนิคของภาพยนตร์ สามารถสร้างจินตนาการโดยอาศัยเทคนิคและการแสดง สามารถแสดงให้เห็นสิ่งที่ไม่อยู่ในชีวิตจริง เช่น เรื่องจากวรรณกรรม วรรณคดี ประวัติศาสตร์ การคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต
- 5) สามารถเข้าถึงจิตใจ เช่น ความรู้สึกสงสาร ความโหดร้ายและน่ากลัวของสงคราม ช่วยให้เข้าใจเรื่องราวที่เป็นนามธรรมได้ดี ภาพยนตร์จึงเหมาะที่จะนำไปใช้ถ่ายทอดเนื้อหา ด้านความรู้สึก คุณธรรม จริยธรรม
- 6) คุณสมบัติและเทคนิคด้านต่าง ๆ ของภาพยนตร์ สามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ ติดตามชมโดยไม่เบื่อ
- 7) มีภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นสำหรับการศึกษา หรือการเรียนการสอนโดยเฉพาะจำนวนมาก เปิดโอกาสให้สามารถนำภาพยนตร์มาใช้ในการศึกษาโดยตรงอย่างกว้างขวาง ซึ่งภาพยนตร์ประเภทนี้มีความเหมาะสมสำหรับการศึกษาหลายประการ ดังนี้
 - แสดงให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่มีการเคลื่อนไหวได้อย่างดีเยี่ยม
 - สภาพการฉายภาพยนตร์ เช่น ความมืด บังคับให้ผู้เรียนสนใจในจุดเดียวกัน
 - แสดงสิ่งของต่าง ๆ ได้เหมือนจริง
 - ควบคุมเวลาการสอบได้แน่นอน
 - นำสิ่งที่อยู่ห่างไกล เข้ามาศึกษาในห้องเรียนได้อย่างชัดเจน
 - จำลองเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีตให้เห็นได้อย่างสมจริง
 - ย่อหรือขยายขนาดของวัตถุได้ตามต้องการ
 - แสดงให้เห็นสิ่งที่มาสามารถเห็นได้ในชีวิตจริง
 - ผู้เรียนจำนวนมากได้รับประสบการณ์ร่วมกัน หรือเหมือนกัน
 - ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม
 - ให้ประสบการณ์ด้านคุณธรรม จริยธรรมได้ดี

1.5 กระบวนการผลิตภาพยนตร์

กระบวนการผลิตภาพยนตร์นั้น ประกอบด้วยหลัก 3 P ดังนี้ (พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ และคณะ. 2555)

1.5.1 ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Pre-Production) ในการผลิตภาพยนตร์นั้น ขั้นตอนแรกคือ ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะหากการเตรียมการก่อนการผลิตเป็นไปอย่างมีระบบ และระเบียบ มีความละเอียดรอบคอบ และรัดกุมก็ย่อมส่งผลให้

การดำเนินงานผลิตภาพยนตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเตรียมงานก่อนการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งในขั้นตอนนี้มีการกิจที่ต้องเตรียม ดังนี้

1) การจัดหาบทภาพยนตร์ บทภาพยนตร์จัดเป็นเหมือนพิมพ์เขียวสำคัญในการตั้งต้นของการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ และทีมงานทุกคนจะต้องยึดถือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการถ่ายทำให้เป็นเรื่องราวด้วยการ วิเคราะห์และตีความโดยแปลงข้อเขียนที่เป็นตัวหนังสือในบทภาพยนตร์ให้เป็นภาพ และเสียง ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้เขียนบทภาพยนตร์จึงต้องปรึกษากันเพื่อให้เรื่องราวที่ผูกขึ้นนั้น สามารถนำไปผลิตได้อย่างน่าสนใจ สมจริงและชวนแก่การติดตาม นอกจากนี้บทภาพยนตร์ยังช่วยบ่งบอกให้ทีมงานสามารถใช้เพื่อเตรียมการถ่ายทำว่าจะต้องจัดทำอะไรบ้าง

2) การคัดเลือกดารและผู้แสดง เป็นหน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ และบางครั้งผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์อาจเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือก โดยเฉพาะดารา ทั้งนี้เพราะดาราอาจมีผลต่อตลาดที่จะเรียกร้องความสนใจของผู้ชม คุณสมบัติที่สำคัญในการคัดเลือกดารผู้แสดงก็คือความเหมาะสมของบุคลิกภาพ ความสามารถ ประสบการณ์ และผลงานของผู้แสดงที่มีต่อบทบาทของตัวละครในบทภาพยนตร์ ซึ่งเมื่อคัดเลือกได้แล้วก็ควรที่จะให้ดารและผู้แสดงได้ศึกษาบทภาพยนตร์ที่ตนจะต้องสวมบทบาท เพื่อให้มีการเตรียมพร้อม โดยจะได้แสดงให้สอดคล้องและสมจริงตามสภาพการแสดงออกของตัวละคร

3) การจัดตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ หมายถึง การนำเอาบทภาพยนตร์ที่ต้องถ่ายไปทำการแตกบท (Breakdown Script) สู่การเป็นบทถ่าย (Shooting Script) และแผนลำดับการถ่ายทำ (Breakdown Sheets) เพื่อมอบหมายให้ผู้จัดการกองถ่ายนำไปจัดทำใบนัดหมายการถ่ายทำ (Call Sheets) เพื่อแจกให้ทีมงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้คิวงานของตน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการถ่ายทำภาพยนตร์และที่สำคัญคือทำให้การถ่ายทำภาพยนตร์มีความเป็นระบบที่ต่อเนื่อง โดยไม่สูญเสียเวลาจนสร้างความเสียหายในการถ่ายทำและวางแผนโปรแกรมการฉายในโรงภาพยนตร์ ซึ่งการจัดตารางการถ่ายทำภาพยนตร์นี้ช่วยให้สามารถประเมินค่าใช้จ่ายอย่างคร่าว ๆ อันมาจากปริมาณงานในแต่ละส่วนที่ต้องดำเนินการได้พอสมควร

4) การจัดหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อได้รับบทภาพยนตร์แล้วก็จำเป็นต้องพิจารณาจัดหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับเรื่องราวทั้งการถ่ายทำที่เกิดขึ้นภายในอาคาร (Interior/indoor) โดยอยู่โรงถ่ายภาพยนตร์ (Studio) หรือภายนอก (Exterior/Outdoor) ซึ่งใกล้สถานที่จริง (Location) ได้อย่างเหมาะสมและให้เกิดความสวยงามที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างลงตัวกับบทภาพยนตร์ ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงเวลาและค่าใช้จ่ายที่ต้องมีให้เกิดความสูญเสียเกินกว่าความจำเป็นเพราะหากเลือกสถานที่ที่ต้องตกแต่งมาก อยู่ห่างไกลและต้องใช้หลายแห่ง ล้วนมีผลกระทบต่อการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งสิ้น

5) การออกแบบและสร้างฉากภาพยนตร์ ผู้ออกแบบภาพยนตร์ หรือผู้กำกับศิลป์จะเป็นผู้ออกแบบและสร้างฉากภาพยนตร์ให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์ทั้งนี้จะต้องพิจารณาและทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้จัดการกองถ่าย และช่างกล้องเพื่อให้สิ่งที่ปรากฏบนจอภาพยนตร์มีความสมจริง และดูแล้วมีความเป็นศิลปะที่สามารถสื่อความหมาย ซึ่งให้ความรู้สึก

ได้ตรงตามบทบาทยนตร์ ทั้งในด้านแสง-สี ทักษะภาพ ตำแหน่งการวางภาพ การจัดฉาก การตกแต่ง การสวมใส่เสื้อผ้า เป็นต้น

6) การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ภาพและเสียงที่จะปรากฏในบทบาทยนตร์ ล้วนแล้วแต่ได้มาจากการใช้อุปกรณ์ในการถ่ายทำทั้งสิ้น ซึ่งภายในภาพยนตร์ ได้บ่งบอกรายละเอียดให้ทราบว่า จะต้องเตรียมอุปกรณ์ใดบ้างในการถ่ายทำแต่ละฉาก เริ่มตั้งแต่การเลือกใช้ฟิล์มที่เหมาะสมกับสภาพแสงและลักษณะของภาพยนตร์ การเตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำที่เป็นกล้องภาพยนตร์ เลนส์ ฟิลเตอร์ อุปกรณ์ประกอบกล้อง เช่น แม็กกาซีน (Magazine) มอเตอร์ (Motor) แบตเตอรี่ (Battery) ปลีพิมพ์ (Plemme) บาร์นี (Barney) อุปกรณ์รองรับกล้อง เช่น ขาตั้งกล้อง ดอลลี (Dolly) เครน (Crane) อุปกรณ์เสียง เช่น เครื่องบันทึกเสียง ไมโครโฟน (Microphone) บูม (Boom) สายต่อหูฟัง มิกเซอร์ (Mixers) อุปกรณ์เกี่ยวกับแสง เช่น เครื่องกำเนิดไฟ หลอดไฟ แผ่นกรองแสง โกโบ (Gobo) แคมป์ (Camp) เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องเตรียมให้พร้อมตามความจำเป็นที่ต้องการใช้ในการถ่ายทำนั้น

7) การคัดเลือกทีมงาน การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นงานที่ต้องอาศัยบุคลากรหลากหลายฝ่าย หลาย ๆ คน ร่วมมือกันเพื่อให้การดำเนินงานเกิดการประสานที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรหลักที่เป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ช่างกล้อง ผู้แสดง ผู้ตัดต่อ ผู้บันทึกเสียง รวมไปถึงจนถึงคนงานในแต่ละฝ่ายล้วนมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการผลิตภาพยนตร์ ดังนั้น การจัดทีมงานที่เอื้อต่อการทำงานและมีการบริหารจัดการที่ดีก็จะเป็นเครื่องประกันความสำเร็จในการถ่ายทำภาพยนตร์

8) การกำหนดวงเงินงบประมาณ ภายหลังจากการจัดทำใบแยกบทบาทยนตร์ ที่มีความชัดเจน ก็สามารถประมาณค่าใช้จ่ายได้คร่าว ๆ ว่าควรจะใช้วงเงินงบประมาณการถ่ายทำเท่าไร ทั้งนี้เพราะการแยกบทบาทยนตร์ช่วยให้ทราบว่า จะมีการถ่ายทำโดยแบ่งออกเป็นกี่ฉาก แต่ละฉากต้องมีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง วงเงินเท่าใดสิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับกำหนดยการถ่ายทำภาพยนตร์ ให้คุณภาพตรงตามความต้องการภายใต้งบประมาณที่กำหนดไว้ ภารกิจต่าง ๆ ในขั้นก่อนการผลิต ที่มีการคิดและใคร่ครวญด้วยความตระหนักรอบรอบคอบและรอบด้าน ย่อมส่งผลดีต่อความสำเร็จในการกิจการผลิตภาพยนตร์ เพราะช่วยให้การสร้างภาพยนตร์เป็นไปด้วยความราบรื่นมีประสิทธิภาพ โดยประหยัดค่าใช้จ่ายระยะเวลาและทรัพยากร แต่ที่สำคัญยิ่งก็คือการสร้างภาพยนตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยทำให้ภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นนั้นเกิดประสิทธิผล

1.5.2 ขั้นการผลิตภาพยนตร์ (Production) หลังจากการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในขั้นก่อนการผลิตภาพยนตร์โดยเฉพาะเมื่อได้จัดทำตารางการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ภาพยนตร์ที่จะเกิดเป็นตัวตนได้ก็ต้องเข้าสู่ขั้นการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งทีมงานจะต้องผลักดันความคิดสร้างสรรค์จินตนาการของตนออกมาเป็นภาพและเสียง รวมทั้งเคลื่อนไหวอันเป็นองค์ประกอบหลักของภาพยนตร์โดยให้มีความละเอียดละไม งดงาม และสื่อความหมายตามบทบาทยนตร์ ภารกิจหลักของงานในขั้นการผลิตภาพยนตร์ มีดังนี้

1) การประชุมกองถ่าย เพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละครั้งเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องจัดให้มีการประชุมทีมงานเพื่อซักซ้อมความเข้าใจและตรวจสอบความพร้อมก่อนที่จะมีการยกกองถ่ายออกไปปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อจะได้ร่วมพิจารณาว่างานต่าง ๆ ที่ได้เตรียมและมอบหมายให้มันได้ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย

ตามลำดับหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอะไรที่จะต้องร่วมกันคิดและแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งภารกิจเหล่านี้ อยู่ในความรับผิดชอบของผู้จัดการกองถ่ายที่จะเป็นผู้ตรวจสอบและติดตามว่ามีความก้าวหน้า ในขณะที่ธุรกิจกองถ่ายก็จะช่วยกันตรวจและประสานงาน อำนวยความสะดวก ทั้งงานด้านบริหาร และธุรการให้แก่ทีมงาน สำหรับผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ก็จะช่วยตรวจสอบว่าแต่ละหน่วยฝ่ายที่ได้รับมอบหมายให้เตรียมพร้อมนั้นได้ดำเนินการไปแล้วด้วยความเรียบร้อยหรือไม่ ที่สำคัญคือ ภารกิจของผู้กำกับภาพยนตร์ซึ่งจะต้องสอบถามเพื่อตรวจสอบความพร้อมของทุก ๆ ฝ่าย ในที่ประชุม รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ว่าจะเตรียมอะไรเพิ่มเติม อีกหรือไม่ โดยเฉพาะการประชุมหารือร่วมกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ ผู้กำกับศิลป์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพและเสียง ตลอดจนการเคลื่อนไหวอันเป็นช่วงของการถ่ายทำ เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานและบทภาพยนตร์

2) การออกกองถ่าย ภายหลังจากการประชุมกองถ่ายเพื่อซักซ้อมและตรวจสอบความพร้อมแล้วเมื่อถึงนัดหมายก็จะออกกองถ่ายหรือยกกองถ่ายที่มีบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เตรียมพร้อมอยู่ แล้วให้ดำเนินการกองถ่ายทำตามแผนงานและบทภาพยนตร์ที่กำหนดไว้ ข้อสำคัญก็คือการออกกองถ่ายนี้ต้องตรวจสอบและตรวจตราด้วยความรอบคอบและระมัดระวังว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เตรียมมานั้นอยู่ในสภาพเรียบร้อยและพร้อมต่อการขนย้ายไปใช้งานในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องตรวจว่าบุคลากรทุกหน่วยฝ่ายได้มาพร้อมตามนัดหมาย เพราะจะส่งผลต่อการดำเนินการกองถ่ายโดยไม่เสียเวลาและค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการรอคอย

3) การดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์ กองถ่ายจะเริ่มทำการถ่ายทำภาพยนตร์เมื่อถึงจุดนัดหมายและได้จัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ไว้พร้อม ทั้งด้านสถานที่ ฉาก และการติดตั้งอุปกรณ์ ตลอดจนความพร้อมของผู้แสดงกล่าวคือเมื่อถึงสถานที่ที่จะใช้เป็นฉากหรือโรงถ่ายภาพยนตร์ผู้เกี่ยวข้องแต่ละฝ่ายก็จะเข้าจัดพื้นที่ที่จะทำการถ่ายทำให้เป็นไปตามเงื่อนไข ซึ่งวางไว้ทั้งด้านการจัดฉาก การวางมุมกล้อง การจัดแสง การจัดบรรยาย การตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ การตกแต่งผู้แสดง การซ้อมการแสดงแล้วจึงลงมือดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อบันทึกการถ่ายทำทั้งภาพและเสียง ภายใต้การควบคุมและกำกับของผู้กำกับภาพยนตร์ เมื่อดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์ไปแล้วก็จำเป็นต้องประเมินว่าได้คุณภาพภาพยนตร์ตรงตามความต้องการหรือไม่ จะมีการแก้ไขถ่ายทำ (Retake) หรือเปล่า งานมีความก้าวหน้าเป็นไปตามกำหนดเพียงไร เป็นต้น

4) การถ่ายใหม่ หากการถ่ายทำในแต่ละครั้งหรือแต่ละฉากที่ผู้กำกับภาพยนตร์ และทีมงานเห็นว่ายังไม่ได้คุณภาพดีพอก็มีการถ่ายซ้ำ แต่ถ้าเกิดขึ้นจากการได้ตรวจสอบภาพมาเพื่อพิจารณา ก่อนที่จะมีการเคลื่อนย้ายไปสู่ฉากหรือสถานที่ในการถ่ายทำจุดใหม่ก็จำเป็นต้องทำการถ่ายใหม่หรือการถ่ายซ่อม (Reshoot) เพราะจะประหยัดโดยไม่ต้องสูญเสียเวลา และค่าใช้จ่าย เพื่อกลับไปถ่ายทำในฉากหรือสถานที่เดิมอีก ความพิถีพิถันในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์นี้ถือเป็นภารกิจที่ทีมงานทุกคนและทุกฝ่ายจะต้องทำด้วยความทุ่มเท เอาใจใส่ และมีความประณีต ทั้งนี้เพราะคุณภาพที่จะได้รับอันมาจากภาพและเสียง รวมทั้งการเคลื่อนไหวอันเป็นผลการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อฉายให้ผู้ชมได้ดูนั้น ล้วนขึ้นอยู่กับกำกับการดำเนินงานในขั้นตอนนี้

1.5.3 ขั้นหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production) ภาพยนตร์ที่ผ่านการผลิตภาพยนตร์ไปแล้วยังไม่สามารถนำไปฉายดูได้อย่างเป็นเรื่องราวตามบทภาพยนตร์ได้ เพราะเป็นการดำเนินงาน

ตามการแยกบทการถ่ายทำ อันเป็นการดำเนินการถ่ายทำที่ทำให้การผลิตภาพยนตร์เป็นไปด้วยความรวดเร็วและประหยัด รวมทั้งเกิดประสิทธิผลที่ไม่ต้องถ่ายทำเรียงไปตามโครงสร้างของเรื่องราวที่ผูกไว้ตามบทภาพยนตร์หากแต่เป็นไปตามฉากหรือสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำตามการแยกบทการถ่ายทำ ดังนั้น ขั้นตอนหลังการผลิตจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการตัดต่อลำดับภาพให้เป็นเรื่องราวและเพิ่มพูนคุณภาพให้แก่ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้น ตลอดจนการสร้างความต้องการทางการตลาดให้แก่ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ซึ่งภารกิจในขั้นหลังการผลิตภาพยนตร์ มีดังนี้

1) การตัดต่อภาพและเสียง ไฟล์ภาพเคลื่อนไหวที่ได้จากการถ่ายทำแล้วจะถูกส่งผ่านไปให้ผู้ตัดต่อภาพยนตร์ทำการตัดเรียงลำดับภาพ โดยการเรียงชิ้น (Scene) เรียงคัต (Assembly) ตามเรื่องราวในบทภาพยนตร์ โดยยังไม่ตัดภาพจากเทค (Take) ต่าง ๆ ที่ถ่ายเข้ามาเมื่อผ่านไปผ่านมือผู้ตัดต่อภาพยนตร์ เพื่อเรียงลำดับภาพและตัดต่อเรื่องราวเป็นภาพยนตร์ ซึ่งผู้ตัดต่อภาพยนตร์จะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ว่าจะนำภาพยนตร์ที่ถ่ายทำได้มานั้นมาเรียบเรียงผูกเป็นเรื่องราวอย่างไร จึงจะสื่อความหมายได้อย่างสุนทรีย์ภาพ โดยอาจจะต้องปรึกษาร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ด้วย และอาจรวมถึงผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ซึ่งนอกจากภาพที่ต้องทำการตัดต่อแล้วยังต้องพิจารณาควบคู่ไปกับการตัดต่อเสียง เพื่อให้สัมพันธ์กลมกลืนไปกับภาพ โดยเฉพาะเสียงสนทนา ขณะเดียวกันก็ต้องนำเสียงต่าง ๆ เช่น เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยายว่าจะนำมาควบเข้ากับภาพได้อย่างมีอารมณ์ในช่วงใดจึงจะเหมาะสม เมื่อตัดต่อภาพยนตร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็จะต้องทำการทดลองโดยฉายให้ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ชมพร้อมกับรับฟังข้อคิดเห็นว่าจะต้องแก้ไขปรับปรุงในการตัดต่ออย่างไรต่อไป จนอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ แล้วจึงมอบหมายให้แล็ป (Lap) ทำการตัดต่อขั้นสมบูรณ์ (Final Cut)

2) การเผยแพร่และการจัดจำหน่าย ภารกิจนี้ถือเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และอาจรวมถึงการที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องเข้ามีส่วนร่วม โดยการเผยแพร่ภาพยนตร์ อาจจะต้องอาศัยความรู้เรื่องการสื่อสารการตลาดเข้ามาใช้ในควบคุมหรือสร้างกระแสความต้องการชมภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นดังได้กล่าวไป ควบคู่ไปกับการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ ดังจะเห็นได้ว่าภาพยนตร์แต่ละเรื่องมีการนำเอกลักษณ์ที่เหมาะสมมาสร้างความสนใจให้ผู้เข้าชมหลังไหลเข้าสู่แตกต่างกันเช่น ภาพยนตร์เรื่องโหมโรง (2547) ได้ใช้กลยุทธ์กระแสนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยอาศัยผู้นำที่มีชื่อเสียงช่วยกระตุ้นเร้าให้คนเข้าชม หรือภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้ง (2548) ได้นำกลยุทธ์ความท้าทายในการแสดงบทบู๊ของตัวเองที่ไม่ใช้ตัวแสดงเสียงแทนและการตัดต่อที่เป็นเทคนิคพิเศษ หากแต่เป็นความสามารถเฉพาะตัวของดาราด้วยการเดินสายโดยให้ดาราเดินทางไปแสดงความสามารถบนเวทีโลดโผน ทำท่าย ภาพยนตร์เรื่อง หลวงพี่แจ๊ส 4G (2559) ได้โฆษณาว่า ฮากว่าหนังพระทุกเรื่องที่เคยดู เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมทราบว่าเป็นหนังตลกที่สามารถให้ความบันเทิงได้มากกว่าหนังตลกเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพระที่เคยดูมาก่อนหน้านี้ เป็นต้น

ในแต่ละภารกิจของขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะผลักดันให้การดำเนินงานสำเร็จสมความมุ่งหมาย ได้ด้วยความหลากหลายวิธี ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์พึงต้องศึกษาทั้งจากศาสตร์การบริหารและประสบการณ์ที่สั่งสมมาให้อึดรับกับสถานการณ์ที่เป็นจริงในขณะที่ตนกำลังทำการผลิตภาพยนตร์อยู่นั้น

1.6 การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์

ไพโรจน์ ธีรธนากุล (2540) ได้กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพสื่อ ว่าการตรวจสอบคุณภาพด้านสื่อที่สร้างเสร็จแล้วโดยให้ผู้เชี่ยวชาญสื่อเป็นผู้ตรวจสอบ ซึ่งตรวจสอบในด้านต่าง ๆ เช่น องค์ประกอบภาพ แสง สี และเสียง ว่ามีความหมายหรือไม่ คุณภาพของเสียงดีหรือไม่ดี ภาพที่ใช้มีความหมาย มีความชัดเจน และมีขนาดภาพที่เหมาะสมหรือไม่ ภายหลังจากการตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว นำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ก็จะได้อีกที่พร้อมจะนำไปทดลองประสิทธิภาพต่อไป โดยปกติแล้วในการตรวจสอบคุณภาพด้วยสื่อจะต้องมีเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้เพื่อให้มีประเด็นในการพิจารณาที่เป็นประเด็นเดียวกัน ในเนื้อหานี้จึงเสนอหัวข้อหลัก ๆ ที่ควรคำนึงถึงในการตรวจสอบคุณภาพด้านสื่อ จะได้ว่าผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีบทบาทสำคัญในสื่อ เพราะจะต้องดูแลการผลิตในเนื้อหาอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่การวิเคราะห์เนื้อหาจนผลิตออกมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้มั่นใจได้ว่าสื่อผลิตออกมาอย่างถูกต้อง

เกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพสื่อ สำหรับการประเมินคุณภาพด้านสื่อนี้มีขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการ โดยการนำสื่อที่พัฒนาเสร็จแล้ว พร้อมสอบถามการประเมินคุณภาพสื่อที่เป็นปลายเปิดให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้านทำการตรวจสอบหากในการตรวจสอบคุณภาพมีการแก้ไขสิ่งใดผู้เชี่ยวชาญก็จะระบุลงไปแบบสอบถามในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการสื่อสารข้อมูลกับหน้าที่เทคนิคที่จัดทำโปรแกรมนั้นควรอยู่ใกล้ชิด เพราะหากมีการปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดจะได้ชักถามได้ทันที การสื่อสารที่ไม่ชัดเจนทำให้เกิดการผิดพลาดและเสียเวลา

หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของสื่อแล้ว มีสิ่งใดที่ต้องการทำการปรับปรุงเจ้าหน้าที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขตามนั้น และเมื่อแก้ไขเสร็จแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ถือว่าได้เป็นการประกันคุณภาพบทเรียนว่ามีคุณภาพเชื่อถือได้และผ่านการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ในการตรวจสอบคุณภาพด้านสื่อจะตรวจสอบใน 2 ด้าน คือ คุณภาพด้านสื่อ และคุณภาพด้านเนื้อหา

เกณฑ์ในการวัดคุณภาพสื่อโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน (บุญชุม ศรีสะอาด. 2543) มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
4	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
3	หมายถึง	ระดับคุณภาพปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
1	หมายถึง	ระดับคุณภาพควรปรับปรุง

การแปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert Scale) มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพควรปรับปรุง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโควิด19 (Covid-19)

2.1 ความหมายของโควิด19 (Covid-19)

กรมควบคุมโรค (2563 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของเชื้อไวรัส Covid-19 หมายถึง เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 เป็นตระกูลของไวรัสที่ก่อให้เกิดอาการป่วยตั้งแต่โรคไข้หวัดธรรมดาไปจนถึงโรคที่มีความรุนแรงมาก เช่น โรคระบบทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS-CoV) และโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS-CoV) เป็นต้น ซึ่งเป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อนในมนุษย์ก่อให้เกิดอาการป่วยระบบทางเดินหายใจในคน และสามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนได้ โดยเชื้อไวรัสชนิดนี้พบครั้งแรกในการระบาดในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงปลายปี 2019

2.2 ลักษณะของเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)

กรมควบคุมโรค (2563 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงลักษณะของเชื้อไวรัส Covid-19 คือ ผู้ที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 มีอาการคล้ายไข้หวัด อาการทางเดินหายใจ เช่น มีไข้ ไอ มีน้ำมูก ในผู้ป่วยบางรายอาจมีอาการรุนแรงทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น ปอดบวม ปอดอักเสบ ไตวาย หรืออาจเสียชีวิต แม้ว่าอาการหลายอย่างจะคล้ายคลึง แต่เนื่องจากเกิดจากเชื้อไวรัสที่แตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องยากที่จะสามารถระบุโรคตามอาการเพียงอย่างเดียว จึงต้องอาศัยการทดสอบทางห้องปฏิบัติการเพื่อยืนยันเชื้อ

2.3 การแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)

กรมควบคุมโรค (2563 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส Covid-19 ไว้ว่า ไวรัสนี้ชนิดนี้มีความเป็นไปได้ที่มีสัตว์เป็นแหล่งรังโรค ส่วนใหญ่แพร่กระจายผ่านการสัมผัสกับผู้ติดเชื้อผ่านทางละอองเสมหะจากการไอ จาม น้ำมูก น้ำลาย ปัจจุบันยังไม่มีหลักฐานสนับสนุนการแพร่กระจายเชื้อผ่านทางพื้นผิวสัมผัสที่มีไวรัสแล้วมาสัมผัส ปาก จมูกและตา สามารถแพร่เชื้อผ่านทาง Fexo-oral route ได้ด้วย

2.4 การสังเกตอาการเบื้องต้นของผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)

กรมควบคุมโรค (2563 : ออนไลน์) ได้แนะนำอาการเบื้องต้นที่สังเกตได้จากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือ Covid-19 มีดังนี้

- 1) มีไข้สูง มากกว่า 37.5 องศา
- 2) ไอแห้ง ๆ ไอแบบมีเสมหะ
- 3) เจ็บคอ
- 4) ครั่นเนื้อครั่นตัว
- 5) หายใจเหนื่อยหอบ หายใจลำบาก

2.5 การป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัสโควิด19 (Covid-19)

กรมควบคุมโรค (2563 : ออนไลน์) ได้แนะนำวิธีการป้องกันเชื้อไวรัส Covid-19 ไว้ว่า ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Covid-19 ที่กำลังระบาดอยู่ในขณะนี้ มีความรุนแรงเทียบเท่ากับโรคซาร์ส (SARS) มากที่สุด ทำให้ผู้ป่วยมีอาการปอดอักเสบรุนแรงจนถึงแก่ชีวิตได้ องค์การอนามัยโลก ยังไม่สามารถหาที่มาของเชื้ออย่างชัดเจนได้ แต่สันนิษฐานว่าอาจจะมาจากเนื้อสัตว์ป่าที่ซื้อขายอยู่ และปัจจุบันเชื้อไวรัสชนิดนี้สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนได้แล้ว จากการ

ถูกไอ จาม หรือสัมผัสกับสารคัดหลั่งของคนที่ป่วย ดังนั้น เราควรดูแลตนเองเพื่อให้ร่างกายห่างไกลจากเชื้อไวรัสโคโรนา โดยมีวิธีการรับมือ ดังนี้

1) เชื้อไวรัสโคโรนา ติดต่อผ่านทางลมหายใจ สารคัดหลั่ง เช่น น้ำมูก น้ำลาย ควรใส่หน้ากากอนามัยเพื่อป้องกัน

2) เชื้อไวรัสโคโรนาติดต่อในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เนื้อสัตว์ เช่น เนื้อหมู เนื้อวัว ควรทานแบบสุกเท่านั้น

3) ควรทานอาหารที่สุกแล้ว งดอาหารดิบ และเนื้อสัตว์ป่า

4) หมั่นล้างมือหรือเช็ดด้วยแอลกอฮอล์

5) ไม่อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วยที่ไอ จาม

6) หลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่แออัด และมีมลภาวะเป็นพิษ

7) งดเดินทางไปยังพื้นที่เสี่ยงโรคระบาด

8) ไม่นำมือมาสัมผัสตา จมูก ปาก ถ้าไม่จำเป็น

9) ไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น เช่น ผ้าเช็ดหน้า แก้วน้ำ ฯลฯ

10) ถ้ามีอาการไข้ มีอาการระบบทางเดินหายใจ เช่น ไอ เจ็บคอ ปวดหัวอ่อนเพลีย หายใจเหนื่อยหอบ ให้สวมหน้ากากอนามัย และรีบไปพบแพทย์ทันที

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

3.1 ความหมายของชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) หมายถึง การดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่เกิดขึ้นเพราะได้รับผลกระทบจากสิ่งหนึ่ง ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตต้องเปลี่ยนไปจากเดิมโดยที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่คิดว่าต้องทำในชีวิตประจำวันมาก่อน (โรงพยาบาลเพชรเวช. 2563 : ออนไลน์)

มาลี บุญศิริพันธ์ (2563) กล่าวว่า New Normal หมายถึง ความปกติใหม่, ฐานวิถีชีวิตใหม่ รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหวังล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่คุ้นเคย

Oxford Dictionary (2563) ได้ให้ความหมายของ New Normal หมายถึง สถานการณ์หรือปรากฏการณ์ ที่แต่เดิมเป็นสิ่งที่ไม่ปกติ ผู้คนไม่คุ้นเคย ไม่ใช่มาตรฐาน ต่อมาเมื่อเกิดวิกฤตบางอย่าง จึงมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้สถานการณ์หรือปรากฏการณ์นั้นกลายเป็นสิ่งที่ปกติและเป็นมาตรฐาน

ดังนั้น ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) จึงหมายถึง ความปกติใหม่ หรือฐานวิถีชีวิตใหม่ รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีตเพราะได้รับผลกระทบจากบางสิ่งบางเหตุการณ์จนแบบแผนและแนวทางที่คุ้นเคยเกิดการเปลี่ยนแปลงสู่วิถีชีวิตใหม่ เมื่อเวลาผ่านไปจะทำให้เกิดความคุ้นชิน และกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติ

3.2 ประเภทของชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

ประเภทของ New Normal แบ่งได้เป็น 10 ประเภท ดังนี้ (Ad Addict. 2563)

3.2.1 New Normal ด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- 1) เดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือคนเดียวมากขึ้น กลุ่มผู้บริโภควัยรุ่นจนถึงวัยทำงาน จะมองว่าการเดินทางในลักษณะของทัวร์ ที่มีราคาสูงขึ้นจากการเพิ่มมาตรการความปลอดภัย พวกเขาสามารถบริหารความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยได้เอง
- 2) ผู้ที่มีอายุจะเลือกเดินทางในระบบทัวร์มากกว่าเดิม ผู้สูงอายุจะให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวมากกว่าเดิม ฉะนั้นการเสียเม็ดเงินมากขึ้นเพื่อความปลอดภัยที่ครบครัน จึงเป็นความต้องการที่สำคัญต่อธุรกิจทัวร์
- 3) ผู้บริโภคยอมจ่ายให้กับที่พักที่ได้มาตรฐานสุขอนามัย นักท่องเที่ยวจะเริ่มให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสุขอนามัยมากขึ้น ซึ่งการเลือกที่พักก็ต้องเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงและเชื่อถือได้ แม้จะต้องแลกมากับราคาที่สูงขึ้นก็ตาม
- 4) บริการประกันการเดินทางจะเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวยินดีจ่ายเมื่อผู้คนเดินทางด้วยตัวเองมากขึ้นบวกกับสถานการณ์ Covid-19 บริการด้านความปลอดภัยอย่างประกันการเดินทางก็ได้รับผลดีจากข้อนี้ไปด้วย และยังเพิ่มฟังก์ชันใหม่ ๆ เพื่อรับมือมากขึ้นด้วย
- 5) การเดินทางโดยเครื่องบินจะเป็นทางเลือกที่นิยมมากขึ้น เนื่องจากมีอัตราความปลอดภัยที่สูงและมาตรการการตรวจสอบเรื่องสุขอนามัยจนถึงกระบวนการจัดการที่ดีกว่าการเดินทางแบบอื่น สามารถถึงที่หมายได้ในเวลาอันสั้น บวกกับราคาที่軒ชั้นกลางสามารถเข้าถึงได้
- 6) นักท่องเที่ยวจะเชื่อถือข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ข้อมูลที่สามารถติดต่อสอบถามได้ หรือข้อมูลจากแหล่งข่าวที่มีชื่อเสียง จึงจะเป็นทางเลือกของนักท่องเที่ยว ข้อมูลที่ไม่มีแหล่งที่มาและไม่สามารถติดต่อสอบถามได้ ก็จะเพิ่มกังวลให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้น

3.2.2 New Normal ด้านการแพทย์และความสะอาด ประกอบด้วย

- 1) ผู้คนจะยังสวมหน้ากากอนามัยเป็นพฤติกรรมปกติมากกว่าเดิมส่วนหนึ่งมาจากความเคยชินด้านพฤติกรรม แต่พฤติกรรมเช่นนี้มันก็เป็นแค่การเพิ่มความมั่นใจไม่มากนักน้อยในความปลอดภัยของผู้คน อีกทั้งยังไม่ล้าปากอะไรที่จะทำพฤติกรรมนี้ต่อไป
- 2) ผ้าปิดปากจะกลายเป็นสินค้าแฟชั่น เนื่องจากหน้ากากอนามัยเป็นสิ่งที่ทุกคนหันมาใช้เป็นเรื่องปกติ ทำให้มันกลายเป็นสินค้าที่นำมาใส่ความคิดสร้างสรรค์เพื่อความสวยงามได้ อีกทั้งยังมีประโยชน์ทางการแพทย์ นับว่าเป็นการก้าวไปอีกขั้นของวงการแฟชั่นจริง ๆ
- 3) ทุกบ้านจะมีผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดทางการแพทย์เป็นเรื่องปกติ เจลล้างมือ แอลกอฮอล์ หรือแม้แต่ถุงมือ สิ่งของเหล่านี้จะกลายเป็นอุปกรณ์ทั่วไปที่ทุกบ้านต้องมี เหมือนกับยาสามัญประจำบ้าน และยังคงได้ใช้กับชีวิตที่ประจำวันที่บ้านเป็นเรื่องปกติด้วยเช่นกัน
- 4) อาการป่วยเล็กน้อยจะไม่เล็กน้อยอีกต่อไป หากมีอาการป่วยที่คิดว่าสามารถรักษาได้ด้วยตัวเองเกิดขึ้น จากนี้จะไม่เป็นแบบนี้ไปอีกต่อไป จากบทเรียนด้านสุขภาพของ Covid-19 ทำให้ผู้คน ไม่ละเลยที่จะดูแลอาการที่ผิดปกติของตนเองมากขึ้น และพร้อมจะรับการรักษาที่ถูกต้อง แม้ว่าจะเป็นอาการเล็ก ๆ ก็ตาม

5) ความสนใจในความรู้เกี่ยวกับการแพทย์เบื้องต้นจะเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ความรู้เบื้องต้นเหล่านี้จึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมี

6) การขอคำปรึกษาผู้เชี่ยวชาญสุขภาพกายและจิต จะกลายเป็นเรื่องปกติ เพื่อเป็นการรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ประมาทต่ออาการเจ็บป่วย ซึ่งการที่มีที่ปรึกษาที่สามารถพูดคุยเรื่องเหล่านั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ นับว่าเป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจนเป็นเรื่องปกติของคนในสังคม

7) การรักษาความสะอาดในพื้นที่ระบบโดยสาธารณะจะกลายเป็นความปกติ พฤติกรรมการใช้พื้นที่บนรถโดยสาร เช่น การรักษาความสะอาด ไม่ทำลายสิ่งของสาธารณะ เป็นต้น จะกลายเป็นจิตสำนึกที่ผู้คนยินดีที่จะทำเป็นเรื่องปกติ

8) ความสะอาดในห้องน้ำสาธารณะจะเป็นสิ่งที่ทุกคนพยายามทำให้ดีขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดความสกปรกกับผู้ใช้คนถัดไป จิตสำนึกที่นึกถึงคนที่ใช้งานเหมือนกัน จะกลายเป็นพฤติกรรมที่ปกติมากยิ่งขึ้น

3.2.3 New Normal ด้านการรับประทานอาหาร ประกอบด้วย

1) การเลือกวัตถุดิบประกอบอาหารจะมีความพิถีพิถันมากขึ้นพวกเขาจะให้ความสำคัญกับเมนูที่ให้คุณค่าทางโภชนาการ และวัตถุดิบที่นำมาประกอบอาหารจะต้องได้มาตรฐานต้องมาจากแหล่งที่มาที่สะอาดปลอดภัยและน่าเชื่อถือ

2) เลือกรับประทานอาหารตามห้างสรรพสินค้ามากขึ้น ทัวไปแล้วร้านอาหารตามห้างจะมีความปลอดภัยและความสะอาดที่เป็นมาตรฐาน จึงไม่แปลกที่ผู้บริโภคจะมีพฤติกรรมการกินตามร้านเหล่านั้นมากขึ้น

3) การกินตามร้านทั่วไปจะเลือกจากลักษณะภายนอกที่ถูกสุขอนามัย หลังจากนั้นไม่ว่าจะกินร้านข้างทางที่ไหนก็ได้ ผู้บริโภคจะมีมาตรฐานการวัดความสะอาดของร้านข้างทางมากยิ่งขึ้น

4) การใช้ช้อนกลางจะเป็นวิธีการกินในพื้นที่ส่วนรวมที่ทุกคนยินดีที่จะทำก่อนหน้านี้ที่บางครั้งเราก็ลืมที่จะใช้ช้อนกลางในการตักอาหาร แต่หลังจากนี้ผู้บริโภคจะมีจิตสำนึกในการร่วมโต๊ะอาหารที่มากขึ้น และยินดีที่จะกระทำเพื่อส่วนรวม

5) ผู้บริโภคจะมีความระมัดระวังในการเลือกทานเนื้อสัตว์แปลก ๆ มากยิ่งขึ้น เพราะนี่เป็นส่วนหนึ่งในพฤติกรรมก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อโรคที่รู้จัก บทเรียนของ Covid-19 จึงทำให้พฤติกรรมนี้เป็นสิ่งที่ทุกคนจะให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น

3.2.4 New Normal ด้านการออกกำลังกาย ประกอบด้วย

1) กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นทีม จะมีมาตรการความปลอดภัยที่มากขึ้น เช่น กีฬาบาสเกตบอล ก็จะมีเจลล้างมือหรือแอลกอฮอล์ให้ในสนาม, ฟุตบอล ไม่อนุญาตให้ถอดเสื้อเล่นเพื่อป้องกันทุกการกระทำที่ก่อให้เกิดแหล่งเชื้อโรค

2) กิจกรรมการออกกำลังกายที่บ้าน เพื่อหลีกเลี่ยงผู้คนและแหล่งของเชื้อโรค เช่น การบอดี้เวท (Bodyweight) หรือเล่นฟิตเนส (Fitness) ที่บ้าน ภายบริหารง่าย ๆ รวมไปถึงโยคะ

กิจกรรมเหล่านี้สามารถทำได้ง่าย ๆ โดยไม่ต้องมีอุปกรณ์ และดูเหมือนจะช่วยเพิ่มความปลอดภัย เรื่องความสะอาดของสถานที่อีกด้วย

3) ผู้คนจะสนใจกิจกรรมกีฬาแบบเดี่ยวมากยิ่งขึ้นเพื่อป้องกันเหตุไม่คาดคิดของการเล่นกีฬาเป็นทีม กีฬาที่เล่นคนเดียวหรือเป็นคู่อย่างชกมวย, ปั่นจักรยาน, โยคะ, เต้น เป็นต้น ก็เป็นสิ่งที่ผู้คนกำลังให้ความนิยม และเป็นความชอบส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องของเชื้อโรคด้วยซ้ำ

4) ผู้คนจะเลือกสถานที่เล่นกีฬาที่มีมาตรฐานมากขึ้นเพื่อให้ปลอดภัยจากอะไรก็ตามที่สามารถทำให้เราป่วยได้ อาทิเช่น สนามบาสก็ต้องเป็นโรงยิม, สนามฟุตบอลก็ต้องเป็นพื้นหญ้าเทียม การเล่นกีฬาตามหมู่บ้านจะลดน้อยลง (ในส่วนของประชากรที่มีรายได้)

5) จะเกิดกลุ่มการพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาแต่ละประเภทมากขึ้น เนื่องจากความต้องการในสถานที่ที่ต้องมีมาตรฐาน ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงสถานที่เหล่านั้นมากขึ้นในหมวดของกีฬาประเภทต่าง ๆ

3.2.5 New Normal ด้านการทำงานและการศึกษา ประกอบด้วย

1) ลักษณะการทำงานระยะไกลจะกลายเป็นรูปแบบการทำงานที่ปกติการทำงานระยะไกล ที่ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการทำงานช่วง Covid-19 เมื่อคนสามารถปรับตัวให้เข้ากับการทำงานแบบนี้ได้แล้ว จึงมีงานบางประเภทที่หันมาใช้การทำงานระยะไกลเป็นเรื่องปกติ

2) การประชุมออนไลน์จะเป็นรูปแบบที่องค์กรใช้มากยิ่งขึ้น ช่วยลดปัญหาทั่วไปที่เกิดจากการประชุมได้ เช่น สามารถลดปัญหาด้านความกดดันในสถานที่ประชุมได้ อีกทั้งยังลดเรื่องของความไม่สะดวกในการเดินทางมายังที่ประชุมได้อย่างดี หรือการสื่อสารกับลูกค้า

3) การเข้าออฟฟิศใจกลางเมืองจะลดลง เนื่องจากการทำงานที่เปลี่ยนไปทำให้การเดินทางไปออฟฟิศ อาจไม่จำเป็นเสมอไป หากสามารถทำงานในที่ไหนก็ได้เป็นสาเหตุให้การเข้าออฟฟิศในตัวเมืองน้อยลงมากขึ้น

4) คนในองค์กรจะศึกษาและใช้งานเครื่องมือในการสื่อสารมากขึ้น ในส่วนนี้จะเป็นความรู้ส่วนสำคัญที่จะทำให้พนักงานสามารถสื่อสารได้อย่างหลากหลาย ทั้งในองค์กรและการติดต่อกับลูกค้าด้วย เช่น แอปพลิเคชัน (Application) ที่ใช้ติดต่อสื่อสาร ฟังก์ชันการโฆษณาของแพลตฟอร์มต่าง ๆ ระบบในการรวบรวมข้อมูล เป็นต้น

5) จะมีการเพิ่มการเรียนการสอนคอร์สออนไลน์ให้กับพนักงานมากขึ้น จากที่ผู้คนเคยชินและเชี่ยวชาญกับการสื่อสารทางไกลแล้ว การเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ผ่านคอร์สออนไลน์ก็จะเป็นสิ่งที่มีมากขึ้นด้วยเช่นกัน

6) การทดสอบบางรูปแบบก็จะมีการใช้ระบบออนไลน์มากขึ้น เช่น การสอบย่อยของมหาวิทยาลัย ในการเก็บคะแนนบางส่วน แต่การสอบใหญ่ยังคงใช้การสอบในสถานที่จริงอยู่

7) จะมีหลักสูตรการเรียนการสอนกับคนจำนวนมาก ในระบบออนไลน์มากขึ้น ในเมื่อระบบออนไลน์สามารถสื่อสารถึงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนการสอนพวกเรื่องทฤษฎีต่าง ๆ ก็สามารถในระบบออนไลน์ในการสอนได้

3.2.6 New Normal ด้านการเลือกซื้อสินค้าหรือการบริการ ประกอบด้วย

1) ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสิ่งของที่จำเป็นจริง ๆ มากขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าทรัพยากรที่มีอยู่จะถูกใช้ตอบสนองพื้นฐานของการมีชีวิตอยู่ได้ และยังสร้างความปลอดภัยด้านปัจจัย 4 ของมนุษย์อีกด้วย

2) ผู้บริโภคจะหันมาสนใจสินค้า Local หรือสินค้าในประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์ดูแลตัวเอง เนื่องจากผู้บริโภคกังวลที่จะซื้อสินค้านำเข้า เพราะไม่รู้ว่าสินค้านั้นผ่านกระบวนการขนส่งอะไรมาบ้าง อีกทั้งสินค้าในประเทศยังมีคุณภาพที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ

3) ผู้บริโภคจะนำสิ่งของที่ไม่ได้ใช้ มาขายมากขึ้น ผู้บริโภคจะเริ่มคัดสรรสิ่งที่มีอยู่ว่าอะไรจำเป็นจริง ๆ บ้าง สิ่งใดที่ไม่ได้ใช้งานหรือไม่มีความจำเป็น จะถูกนำมาขายเพื่อนำเงินส่วนที่ได้จากสิ่งที่ไม่ได้ใช้ไปใช้กับสิ่งจำเป็นจริง ๆ

4) บริการเดลิเวอรี่จะเป็นทางเลือกที่สำคัญของผู้บริโภค เพราะมีความสะดวกสบายในการแลกเปลี่ยนซื้อขาย ถึงแม้ว่าจะเป็นการสั่งอาหารก็สามารถทำได้เหมือนกับเดินไปซื้อข้าวหน้าหมู่บ้าน

5) การขายสินค้าออนไลน์จะเป็นที่นิยมมากขึ้นไปอีกเนื่องจากการปรับตัวของระบบขนส่งทำให้ธุรกิจการค้าขายออนไลน์ได้ประโยชน์จากการพัฒนานี้ อีกทั้งยังไม่ต้องออกไปเสี่ยงกับสถานที่ชุมนุมในเหตุการณ์ต่าง ๆ อีกด้วย

6) ผู้บริโภคจะเลือกใช้แบรนด์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในสังคม และทำเพื่อคนอื่นในที่นี้ เหล่าแบรนด์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและยื่นมือเข้าช่วยเหลือ จะได้รับความไว้วางใจจากผู้คนและเป็นทางเลือกที่ผู้บริโภคพร้อมจะอุดหนุน

7) ที่อยู่อาศัยนอกเมืองจะเป็นที่สนใจของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น เนื่องจากความสะดวกสบายของระบบออนไลน์ การมีที่อยู่อาศัยที่ช่วยลดเรื่องเวลาการเดินทางหรือสถานที่ที่เหมาะสมในการใช้ชีวิตได้สะดวกสบายยิ่งขึ้น จึงกลายเป็นความสนใจของผู้บริโภค

8) ผู้บริโภคจะให้ความสำคัญในส่วนของห้องทำงานในบ้านมากขึ้นเนื่องจากกระแสการ (Work from Home) ทำให้ห้องทำงานที่บ้านเป็นส่วนที่ต้องใช้ชีวิตอยู่ด้วยมากที่สุด ผู้บริโภคจึงอยากได้บรรยากาศที่ดีที่สุดในส่วนนี้

9) การใช้ระบบแลกเปลี่ยนเงินดิจิทัล กำลังจะกลายเป็นเรื่องปกติการโอนเงินผ่านมือถือ หรือการทำธุรกรรมทั้งหลาย จะนิยมทำผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น เสมือนว่าเงินสดอาจจะมียุคที่น้อยลงอย่างน่าใจหาย

3.2.7 New Normal ด้านรูปแบบการเสพสื่อ ประกอบด้วย

1) ระบบสตรีมมิ่งจะเข้ามามีอิทธิพลในผู้บริโภคมากขึ้นเนื่องจากเป็นคอนเทนต์ที่เข้าถึงง่าย และมีหลากหลายรูปแบบตั้งแต่ความบันเทิง สารความรู้ ข่าวสาร เป็นต้น

2) สื่อใหญ่จะมีการจัดกิจกรรมผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น เช่น What The Duck ที่มีการจัดคอนเสิร์ตออนไลน์ และดูเหมือนว่ากิจกรรมแบบนี้จะมีแง่มุมความน่าสนใจอีกมาก

3) อาชีพสตรีมเมอร์กำลังเป็นที่น่าสนใจของผู้คนด้วยการ Live เป็นรูปแบบการทำคอนเทนต์ที่สามารถทำได้ง่ายใช้งบประมาณที่น้อย อีกทั้งยังเป็นที่น่าสนใจของคนดูอีกด้วย

4) ข่าวสารบ้านเมืองจะเป็นสิ่งที่ผู้คนให้ความสนใจมากขึ้นกว่าเดิมมากไม่ว่าเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ อาชญากรรม ไปจนถึงเรื่องส่วนบุคคลของผู้มีชื่อเสียง ล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้คนทั่วไปทั้งนั้น จึงไม่แปลกที่ความสนใจด้านนี้จะมีเพิ่มสูงขึ้น

5) คอนเทนต์บันเทิงยังคงเป็นที่สนใจอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นเรื่องตลกร้ายหรือตลกดี ขึ้นว่าบันเทิงก็ยังคงเป็นยารักษาอารมณ์ของคนในสังคมได้ดี และคิดว่ายังคงมีความต้องการคอนเทนต์แบบนี้เพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย

6) ผู้คนต้องการคอนเทนต์ How To มากขึ้นวิธีการในการทำอะไรก็ตามเป็นหลักการที่ผู้คนให้ความสนใจมากขึ้น ทั้งในแง่การทำงาน, การใช้ชีวิต, หรือแม้แต่วิธีคิดต่อสถานการณ์ต่าง ๆ หลักการเหล่านี้เป็นเหมือนกับหลักยึดเหนี่ยวที่จะเป็นทางออกแก่ผู้คน

7) ผู้บริโภคมองหาแนวทางการทำงานใหม่ ๆ จากคอนเทนต์ในโลกออนไลน์ “ออนไลน์” คือ สิ่งที่ทำให้เกิดงานรูปแบบใหม่มากมาย และดูเหมือนว่ามันจะเป็นช่องทางการหาอาชีพรูปแบบใหม่ของผู้คนได้อย่างหลากหลายอีกด้วย ขึ้นการหาความเป็นไปได้ของธุรกิจที่สามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาได้ด้วยสิ่งที่เรียกว่า “ออนไลน์”

3.2.8 New Normal พฤติกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยี ประกอบด้วย

1) ผู้คนบางกลุ่มต้องการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ใช้รับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งในการรับรู้ข่าวสารที่ดีที่สุด สถานการณ์ที่สุ่มเสี่ยงและวิธีการรับมือ เป็นสิ่งที่ผู้คนสนใจมากขึ้น และเขาจะรับรู้ไม่ได้หากขาดเทคโนโลยีที่จับต้องได้

2) ผู้บริโภคต้องการเทคโนโลยีที่ช่วยอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย อย่างเช่น ช่องทางการติดต่อกับโรงพยาบาลหรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เช่น หน่วยกู้ภัย ตำรวจ หน่วยงานรัฐ เขต เป็นต้น

3) ผู้บริโภคต้องการเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการขาดแคลนอุปกรณ์เทคโนโลยีการแพทย์ในสถานการณ์ Covid-19 ทำให้ผู้คนเริ่มที่จะมองว่าอุปกรณ์เหล่านี้มีความสำคัญและควรที่จะมีจำนวนที่มากพอสำหรับความต้องการของผู้คน

3.2.9 New Normal ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

1) รูปแบบภูมิรัฐศาสตร์ ประเทศจีนจะเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ เพราะจีนเป็นประเทศแรกที่ได้รับผลกระทบ และก็เป็นประเทศแรกที่จะฟื้นตัวได้เร็วที่สุด ฉะนั้นการลงทุน หรือทิศทางของเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศล้วนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับจีนทั้งนั้น เช่น แหล่งการผลิตสินค้า เป็นต้น

2) การฟื้นฟูเศรษฐกิจต้องอาศัยภาครัฐและธุรกิจขนาดใหญ่ จากผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีเงินทุนสำรองมีอำนาจการช่วยเหลือที่สูงมาก จึงเป็นสาเหตุที่เราอาจจะได้เห็นการร่วมมือของภาครัฐและธุรกิจขนาดใหญ่ ในการพยุงเศรษฐกิจในประเทศ

3) ผู้ประกอบการจะลงทุนกับการใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น จากสถานการณ์โควิด19 (Covid-19) ทำให้หลาย ๆ ธุรกิจเรียนรู้ถึงวิธีการใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น และเห็นถึงข้อดีในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ เพื่อลดปัญหาของพนักงานคนอื่นอีกด้วย

4) เงินตราดิจิทัล จะเป็นสิ่งที่แต่ละประเทศให้ความสนใจ ถ้าสุดจีนได้หันมาใช้ระบบเงินดิจิทัลเต็มรูปแบบแล้ว และด้วยเงินจะเป็นศูนย์กลางของโลกในระยะเวลาหนึ่ง ทำให้หลาย ๆ ประเทศต้องหันมาสนใจค่าเงินดังกล่าวอย่างจริงจังมากขึ้น

3.2.10 New Normal ด้านธุรกิจ ประกอบด้วย

1) ธุรกิจด้านเทคโนโลยีขั้นสูงจะมีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด เพราะจากสถานการณ์โควิด19 (Covid-19) ที่ทุกคนหันไปให้ความสนใจในส่วนของเทคโนโลยี ทำให้เป็นโอกาสของธุรกิจสายนี้ที่จะเร่งแก้ปัญหา จนอาจสามารถสร้างจุดยืนที่มั่นคงในตลาดได้

2) ธุรกิจสตาร์ทอัพจะเป็นเรื่องที่ยากขึ้น เนื่องจากธุรกิจแนวนี้จะต้องมีนักลงทุนเป็นส่วนที่หล่อเลี้ยงและพัฒนาธุรกิจ แต่สถานะที่เป็นอยู่และเมื่อผ่านไป จะยังคงเป็นช่วงเวลาที่นักลงทุนจะชะลอในส่วนของการลงทุนเอาไว้

3) ธุรกิจต่าง ๆ จะลงทุนกับระบบ E-Commerce เยอะขึ้น ผลกระทบจากโควิด19 (Covid-19) ทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป และดูเหมือนว่าระบบ E-Commerce จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดี

4) ธุรกิจแฟชั่นจะมีแพลตฟอร์มของตัวเอง ซึ่งในแพลตฟอร์มนี้จะมีเทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารกับลูกค้าโดยไม่ต้องไปที่หน้าร้าน เพื่อลด % การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด อาทิเช่น การลองเสื้อผ้าผ่านระบบ 3D Showroom เป็นต้น

5) ธุรกิจร้านค้าปลีกที่ขายสินค้าไม่จำเป็นจะต้องปรับตัวเข้าสู่ระบบออนไลน์ ร้านค้าปลีกที่ขายสินค้าไม่จำเป็น อาทิเช่น อุปกรณ์ก่อสร้าง, ของตกแต่ง เป็นต้น จะต้องเข้าสู่ระบบออนไลน์มากขึ้นในสัดส่วน 70% เพื่อเข้าถึงผู้บริโภคที่มีพฤติกรรมการซื้อสินค้าเหล่านี้ผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น

6) ธุรกิจร้านอาหารจะปรับดีไซน์ใหม่ เพิ่มระยะห่างมากขึ้นจากบทเรียนของโควิด19 (Covid-19) ธุรกิจร้านอาหารก็เริ่มที่จะให้ความสำคัญกับพื้นที่ในร้านมากขึ้น เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในเรื่องของสุขอนามัย และเหตุการณ์ไม่คาดคิดที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เราจะเป็นไปตามความต้องการความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวกเป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกลึกฝังใจ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจเป็นไปในเชิงประเมินค่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือลบ

สมนึก วิเศษสมบัติ (2545) ได้กล่าวความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่ได้รับการตอบสนอง เมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ต้องการและคาดหวัง ความพึงพอใจเป็นความชอบ

ของแต่ละบุคคล ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน อาจจะเนื่องมาจากพื้นฐานทางการศึกษาหรือทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

จรัส โพธิ์จันทร์ (2553) ได้กล่าวถึงความหมายความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อหน่วยงาน ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวก ทางเป็นกลาง หรือทางลบ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ กล่าวคือ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวก การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพสูง แต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบ การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ

ดังนั้น ความพึงพอใจ จึงหมายถึง ความรู้สึกความต้องการของแต่ละบุคคล เป็นความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุขความประทับใจ ซึ่งความพึงพอใจสามารถเป็นไปได้ทั้งทางบวก และทางลบ สิ่งเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคลด้วย

4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1954 อ้างถึงใน รังสรรค์ ฤทธิผาด. 2550) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจ โดยมีสมมติฐานว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจจะยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็จะเกิดขึ้นได้ ซึ่งความต้องการจะเป็นไปตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการด้านสรีระ (Physiological Need) เป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Need) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทั้งปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้า และความอบอุ่นใจ

3. ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging) เมื่อความต้องการทางร่างกายและความต้องการความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของก็จะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล ความต้องการความรัก และความต้องการเป็นเจ้าของ หมายถึง ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับ ได้รับความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการเห็นตนเองมีคุณค่า (Esteem Need) ความต้องการด้านนี้ เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความอยากเด่นในสังคม ต้องการให้บุคคลอื่น รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเอง (Need For Self Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตามสภาพที่เป็นอยู่เข้าใจถึงความสามารถ ความสนใจ ความต้องการของตนเอง ยอมรับได้ในส่วนที่เป็นจุดอ่อนของตนเอง

4.3 การวัดความพึงพอใจ

โยธิน แสงดี (2551) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามจะออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะให้ข้อมูลที่แท้จริง
3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลกลุ่ม เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

จากวิธีการวัดความพึงพอใจดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึง ความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก

4.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

จินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2545) ได้กล่าวถึง แบบสอบถามเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่สร้างขึ้น เพื่อวัดความคิดเห็นต่าง ๆ หรือวัดความจริงที่ไม่ทราบ จะทำให้ได้มาถึงซึ่งข้อเท็จจริง ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของคำถามเป็นชุด ๆ เพื่อวัด สิ่งที่ต้องการวัด โดยมีคำถามเป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจให้บุคคลตอบออกมา นับว่าเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ วัดทางด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

4.5 โครงสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีหลายชนิดไม่ว่าจะเป็นแบบสอบถามชนิดใดจะมีโครงสร้างที่สำคัญ 3 ส่วน ดังนี้ (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. 2545)

- 4.5.1 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม
- 4.5.2 สถานภาพทั่วไป ในส่วนนี้เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
- 4.5.3 ข้อคำถามเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่จะวัด จะถามเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะวัด

4.6 การสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้ (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. 2545)

- 4.6.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสอบถามมีขั้นตอนในการสร้าง
- 4.6.2 กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมหลักที่จะวัดให้ครบถ้วนครอบคลุม ว่าจะมีประเด็นอะไรบ้าง หรืออาจเรียกว่าเป็นการกำหนดกรอบแนวคิด หรือโครงสร้างของแบบสอบถาม
- 4.6.3 กำหนดชนิด หรือรูปแบบของแบบสอบถามโดยเลือกให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวัด และลักษณะของกลุ่มผู้เรียน
- 4.6.4 กำหนดจำนวนข้อคำถามโดยอาจจะกำหนดในเบื้องต้นว่าต้องการจะให้แบบสอบถาม มีความมากน้อยเพียงใด กลุ่มประเด็นหลัก และประเด็นย่อยอย่างไรบ้าง
- 4.6.5 สร้างข้อคำถามตามจุดมุ่งหมาย ชนิดหรือรูปแบบ และจำนวนข้อในประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามโครงสร้างของแบบสอบถาม
- 4.6.6 ตรวจสอบเพื่อการแก้ไขปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอนแรกตรวจสอบโดยผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการ

4.6.7 นำแบบสอบถามไปทดสอบถามไปทดลอง การนำไปทดลองใช้ (Try Out) ควรนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือน หรือใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

4.6.8 วิเคราะห์แบบสอบถาม โดยการนำผลจากการไปทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาคุณภาพและปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่องต่าง ๆ

4.6.9 จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อเตรียมนำไปใช้จริงต่อไป

4.7 รูปแบบของแบบสอบถาม สามารถแบ่งได้ 2 แบบ ดังนี้ (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. 2545)

4.7.1 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Form) แบบสอบถามนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ผู้ตอบสามารถเขียนตอบ หรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระด้วยคำพูดของตนเองคล้ายกับข้อสอบแบบอัตนัย

4.7.2 แบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Form) แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความและตัวเลือก (คำตอบ) ซึ่งตัวเลือกนี้สร้างขึ้นโดยคาดว่าผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้ตามต้องการ และมีอย่างเพียงพอเหมาะสม แบบสอบถามนี้สร้างยากใช้เวลาในการสร้างมากกว่าแบบสอบถามปลายเปิด แต่ผู้ตอบง่ายสะดวก รวดเร็ว นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปวิเคราะห์สรุปผลได้ง่ายอีกด้วย

4.8 การแปลผลแบบสอบถามความพึงพอใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) ได้กล่าวถึง แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Rating Scale) เป็น 5 ระดับ เป็นระดับการประเมินค่า ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายของลิเคิร์ท (likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชุม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. 2535) เท่ากับ

คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนัก

5.1 ความหมายของความตระหนัก

กุลวดี ราชภักดี (2545) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึง ภาวะการณ์ที่บุคคลเกิดความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นหรือประสบการณ์จากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกี่ยวกับตนเองได้โดยเกิดจากสภาวะจิตที่ยอมรับถึงภาวะการณ์หรือความโน้มเอียงที่จะเลือกพฤติกรรม และปฏิบัติตนเพื่อแสดงต่อปัญหาหรือเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ

เริงชัย คงสงค์ (2547) กล่าวว่า ความตระหนักเป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความสำนึก ความรู้สึกนึกคิดและความปรารถนาของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยมี เหตุการณ์สภาพแวดล้อมหรือสังคมหรือสิ่งเร้าจากภายนอกเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความตระหนัก

นงลักษณ์ วงศ์ณอม (2548) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึง ความสำนึกที่บุคคล เคยมีความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจต่อเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ แล้วแสดงความรู้สึก ออกมาทางพฤติกรรม

ดังนั้น ความตระหนัก จึงหมายถึง การที่บุคคลเกิดความรู้สึกนึกคิดจากเหตุการณ์ที่เคยได้ ประสบพบเจอแล้วแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม

5.2 องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนัก

ความตระหนักเกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้าอันใดอันหนึ่งแก่บุคคล สถานการณ์กลุ่มสังคม และสิ่งต่าง ๆ ที่โน้มน้าว หรือที่จะตอบสนองในทางบวกหรือทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ โดยองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความตระหนักมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้ (กุลวดี ราชภักดี. 2545)

- 1) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) จะเริ่มต้นจากระดับง่ายและมีการพัฒนา เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ
- 2) อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่าง ๆ
- 3) พฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจา กิริยา ท่าทาง ที่มีต่อสิ่งเร้า หรือแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

กัญจนกร ยมศรีเคน (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของหนังสือเพื่อป้องกันพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของหนังสือเพื่อป้องกัน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี 2) เปรียบเทียบแบบแผนความเชื่อ ด้านสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเองและพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลอง 3) เปรียบเทียบแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ, การรับรู้ความสามารถ ของตนเองและพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย 1) ภาพยนตร์สั้นที่ให้ข้อคิด ของการสูบบุหรี่ 2) แบบสอบถามทั่วไป 3) แบบสอบถามความเชื่อด้านสุขภาพ 4) แบบสอบถาม วัดพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ 5) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผลของหนังสือเพื่อป้องกัน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นโปรแกรม ในการสร้างแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง ให้กับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้เพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนได้มากขึ้น

วณิชย์ ภัทรานุกูลกิจ (2558) ได้ศึกษาเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เพื่อน” ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวระทึกสยองขวัญเรื่อง “เพื่อน” 2) ศึกษาคุณภาพของสื่อจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เพื่อน” 3) ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เพื่อน” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาเทคโนโลยีมีเดีย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย 1) สื่อภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เพื่อน” 2) แบบประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เพื่อน” สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เพื่อน” สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวระทึก สยองขวัญเรื่อง “เพื่อน” มีความยาวประมาณ 20 นาที มีผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านคุณภาพของสื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19 อยู่ในเกณฑ์ดี และจากการประเมินระดับความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.03 ซึ่งผลการประเมินที่ได้อยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกัน

สุรรา ทวีขศรี (2559) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในการให้บริการน้ำประปาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนแนวปฏิบัติ ที่เป็นเลิศ (Best Practice) ของการสร้าง ความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า 2) ศึกษาวิเคราะห์แนวทางดำเนินการสร้างความตระหนัก ในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าในปัจจุบันของการประปานครหลวง 3) ประยุกต์แนวคิด ทฤษฎี และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เป็นแนวทางการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่าง รู้คุณค่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบไปด้วย 1) เครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงเอกสาร 2) เครื่องมือสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือ การสัมภาษณ์แบบชี้นำ (Guided Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิและบุคคลที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างความตระหนัก ในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าจำนวน 4 ท่าน ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างความตระหนักในการใช้น้ำ อย่างรู้คุณค่า เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในการให้บริการน้ำประปาในเขตกรุงเทพและปริมณฑลนั้น แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ดำเนินกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเชิงเอกสาร โดยทบทวน แนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการส่งเสริมการสร้าง ความตระหนักในการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อศึกษาข้อความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับ นัยของแนวความคิดในทางปรัชญาความหมาย และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

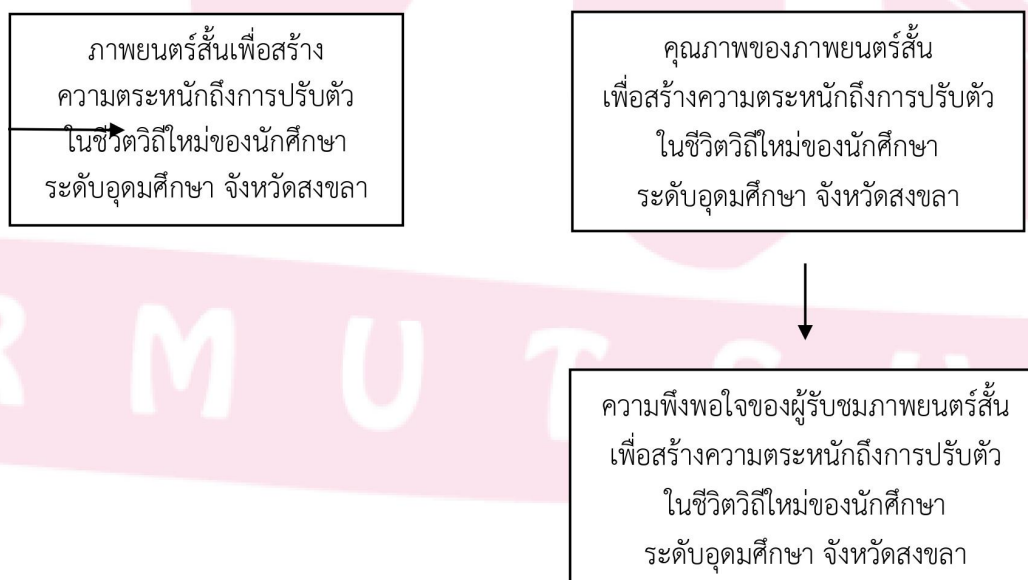
Megan K. Littrell (2020) ได้ศึกษาเรื่อง มุมมองของนักเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศผ่านการสร้างภาพยนตร์ตามสถานที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตรวจสอบมุมมอง ของนักเรียนมัธยมปลายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม การศึกษาวิทยาศาสตร์นอกระบบ ในระหว่างโครงการนักเรียนได้สร้างภาพยนตร์สั้น ๆ เกี่ยวกับ

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในชุมชนของพวกเขา การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเผยให้เห็นประเด็นสำคัญที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อนและหลังการพัฒนาภาพยนตร์ของพวกเขาอย่างไร ตามโปรแกรมนักเรียนอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นน่าตกใจและเป็นความกังวลที่เพิ่มพูนความสำคัญส่วนบุคคลให้กับพวกเขา พวกเขาอ้างรายงานความมั่นใจมากขึ้นในการทำความเข้าใจสาเหตุและผลที่ตามมาของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกรับผิดชอบทั้งส่วนรวมและส่วนบุคคลในการดำเนินการเพื่อจัดการกับความท้าทายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในชุมชนของตนเอง

Marlatt, Rick (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างภาพยนตร์สั้นเพื่อวิเคราะห์ข้อความในแวดวงวรรณกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจว่าการเล่าเรื่องผ่านวิดีโอสามารถสนับสนุนการวิเคราะห์วรรณกรรมของผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่ได้อย่างไร ผู้เขียนใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์บทภาพยนตร์และภาพยนตร์ของผู้เข้าร่วมที่เกี่ยวข้องรวมทั้งคำบรรยายและบทสัมภาษณ์ที่ถอดความมา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ของเขาสะท้อนให้เห็นถึงการวิเคราะห์ที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมกับวรรณกรรมเพิ่มความอยากรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อความ

7. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ได้กำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ
3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 54,223 คน
(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด
54,223 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane)
ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ได้จำนวน 397 คน

จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) แบ่งเป็นมหาวิทยาลัย และเทียบ
สัดส่วนประชากร

การเทียบสัดส่วนประชากรกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา ทั้งหมด 54,223 คน

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย} \times \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}}$$

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 16,248 คน เก็บกลุ่มตัวอย่าง 119 คน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 14,219 คน เก็บกลุ่มตัวอย่าง 104 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 11,114 คน เก็บกลุ่มตัวอย่าง 81 คน

มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 9,947 คน เก็บกลุ่มตัวอย่าง 73 คน

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 2,695 คน เก็บกลุ่มตัวอย่าง 20 คน

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
2. แบบประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนการผลิต 3 ขั้นตอน (พรสิทธิ์ พัฒนานารักษ์ และคณะ. 2555) ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการเตรียมการผลิต (Pre-Production) มีดังนี้

1.1.1 การจัดหาบทภาพยนตร์ ผู้วิจัยลงพื้นที่สำรวจและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สาธารณสุขชำนาญการ อำเภอมือเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อไวรัส Covid-19 และแนวทางการใช้ชีวิตวิถีใหม่ เพื่อนำไปเขียนบทและโครงเรื่องของภาพยนตร์ เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งจะมีเนื้อหาภายใต้แนวคิด “New Normal ชีวิตวิถีใหม่” และมีการกำหนดชื่อเรื่อง New Normal เลิกประมาท การ์ดไม่ตก โดยมีเรื่องราวของตัวละครนักศึกษาที่มีความคิดว่า New Normal เป็นสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริง และได้พบเจอเหตุการณ์ต่าง ๆ จนทำให้เกิดข้อคิดและตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ชีวิตวิถีใหม่ในครั้งนี้ ซึ่งมีความยาวของเนื้อหาที่จะนำไปผลิตภาพยนตร์ 12 นาที

จากนั้นนำบทภาพยนตร์เสนอให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอข้อเสนอแนะ และนำบทภาพยนตร์มาแก้ไขก่อนเริ่มการถ่ายทำภาพยนตร์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปการแก้ไขข้อบกพร่อง และข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของบทภาพยนตร์สั้น

ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. ปรับเนื้อเรื่องให้น่าสนใจมากกว่านี้	1. ปรับเนื้อเรื่องให้น่าสนใจมากขึ้น
2. เพิ่มเนื้อหาให้ครอบคลุมมากกว่านี้	2. เพิ่มเนื้อหาให้ครอบคลุมมากขึ้น
3. ยังสอดแทรกข้อคิดได้ไม่ชัดเจน	3. สอดแทรกข้อคิดให้เห็นถึงปัญหาในปัจจุบันและอนาคต

1.1.2 การคัดเลือกดาราและผู้แสดง ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะและบุคลิกของตัวละคร จากนั้นทำการค้นหานักแสดงที่เหมาะสมกับตัวละคร เพื่อให้สามารถสื่ออารมณ์ออกมาให้ได้มากที่สุด โดยตัวละครในภาพยนตร์มี 2 ตัวละคร ดังนี้

1) แก๊ป คาเรกเตอร์ เป็นหนุ่มนักศึกษาที่ไม่สนใจสิ่งรอบตัว ไม่ตั้งใจเรียน และใช้ชีวิตอยู่ในความประมาท

2) ลีโอ คาเรกเตอร์ เป็นหนุ่มนักศึกษาที่มีนิสัยขี้เกียจคล้ายกับแก๊ป ใช้ชีวิตที่ประมาทมากกว่าแก๊ป เชื้อมั่นในตัวเองสูง ถ้าไม่เจียดด้วยตัวเองจะคิดไม่ได้

นอกจากนี้ยังมีตัวละครเสริมต่าง ๆ ได้แก่ คุณหมอ แรงงานต่างด้าว และนักแสดงประกอบ

1.1.3 การจัดตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้จัดทำตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ (Breakdown Sheets) โดยกำหนดวันเวลาและสถานที่ในการถ่ายทำเอาไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้สะดวกและประหยัดเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยกำหนดระยะเวลาในการถ่ายทำเป็นจำนวน 3 วัน ตั้งแต่วันที่ 7-12 ตุลาคม 2563 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 กำหนดระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

วันที่ถ่ายทำ	Scene ที่ถ่ายทำ
วันที่ 7 ตุลาคม 2563	Scene 1 , Scene 2 , Scene 3
วันที่ 8 ตุลาคม 2563	Scene 4 , Scene 5 , Scene 7
วันที่ 12 ตุลาคม 2563	Scene 6 , Scene 8 , Scene 9

1.1.4 การจัดหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้จัดหาสถานที่ในการถ่ายทำ และติดต่อขออนุญาตเจ้าของสถานที่ไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเลือกสถานที่ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับเนื้อหาของภาพยนตร์

1.1.5 การออกแบบและสร้างฉากภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบฉากต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่อง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบาทของตัวละคร โดยจัดฉากต่าง ๆ ให้มีบรรยากาศตามบทภาพยนตร์ที่ได้กำหนดไว้

1.1.6 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ผู้วิจัยได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นกล้อง ขาตั้งกล้อง ไฟ ครน (Crane) ไมโครโฟน (Microphone) แบตเตอรี่ (Battery) หรือแม้กระทั่งอุปกรณ์ประกอบฉากต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับเรื่องราวของในแต่ละฉากนั้น ๆ

1.1.7 การคัดเลือกทีมงาน ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งหน้าที่ของทีมงานให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน โดยทีมงานจะต้องประสานงานกันได้อย่างสัมพันธ์กัน

1.1.8 การกำหนดวงเงินงบประมาณ

ตารางที่ 3 ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1. ค่าใช้จ่ายก่อนการถ่ายทำ	
1.1 ค่าปรับรับทภาพยนตร์	60
1.2 ค่าหน้ากากอนามัย	20
1.3 ค่าเจลล้างมือ	80
2. ค่าใช้จ่ายระหว่างการถ่ายทำ	
2.1 ค่าอาหาร	800
2.2 ค่าเครื่องดื่ม	500
3. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	350
3.1 ค่าตัวนักแสดง	2,000
รวม	3,810

จากตารางที่ 3 สรุปค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น มีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเงิน 3,810 บาท

1.2 ขั้นตอนการทำ (Production) มีดังนี้

1.2.1 การประชุมกองถ่าย ผู้กำกับนำทีมรวมทีมงานและนักแสดงทั้งหมดเพื่อชี้แจงให้ทราบถึงเนื้อหาและบทภาพยนตร์ รวมถึงแก่นเรื่องที่ต้องการนำเสนอ และบอกถึงลักษณะตัวละครต่าง ๆ ว่ามีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร หลังจากนั้นชี้แจงทีมงานถึงมุมภาพต่าง ๆ ในแต่ละฉากและถ่ายทำตามบทภาพยนตร์

1.2.2 การออกกองถ่าย หลังจากการประชุมกองถ่ายเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนถ่ายทำ ทีมงานจึงเริ่มให้นักแสดงมาลงมือถ่ายทำตามแผนที่จัดเตรียมไว้ โดยมีผู้กำกับคอยดูและประสานงานร่วมกันตามวันเวลาที่วางแผนเอาไว้

1.2.3 การดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์ นักแสดงและทีมงานทุกคน ทำการถ่ายทำภาพยนตร์ตามบทที่เตรียมเอาไว้ และตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อไม่ให้เกิดการตกหล่นของฉากต่าง ๆ

1.2.4 การถ่ายใหม่ หลังจากทีมงานได้ถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จสิ้น จึงมีการนำฉากบางส่วนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและขอคำแนะนำ เพื่อนำไปถ่ายแก้ไขใหม่ในครั้งที่ 1 โดยได้รับคำแนะนำ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปการแก้ไขข้อบกพร่อง และข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของภาพยนตร์สั้น

ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. องค์ประกอบภายในฉากไม่สื่อความหมาย	1. จัดองค์ประกอบฉากให้เหมาะสม
2. การดำเนินเรื่องยังสื่ออารมณ์ได้ไม่ชัดเจน	2. ตัดต่อและลำดับภาพให้สื่ออารมณ์มากกว่านี้
3. ภาพสั่น	3. ใช้ขาตั้งกล้องในการถ่ายทำ
4. บทบาทของตัวละครไม่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของนักศึกษา	4. ปรับบทบาทของตัวละครให้เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของนักศึกษามากขึ้น
5. Cutaway บางฉากไม่สื่อความหมาย	5. ตัด Cutaway ที่ไม่จำเป็นออก
6. นักแสดงไม่เหมาะสมกับบทบาทนักศึกษา	6. จัดหานักแสดงใหม่ เพื่อให้เหมาะสม
7. ภาพยนตร์ขาดคำบรรยาย	7. เพิ่มคำบรรยายภาพยนตร์
8. ภาพยนตร์มีความยาวเกินไป	8. ปรับบทภาพยนตร์ให้กระชับขึ้น เพื่อจำกัดเวลาของภาพยนตร์ให้ไม่เกิน 12 นาที

1.3 ขั้นตอนหลังการทำ (Post-Production) มีดังนี้

1.3.1 การตัดต่อและลำดับภาพตามบทภาพยนตร์ ทีมงานเริ่มทำการตัดต่อภาพและเสียงเพื่อให้ภาพยนตร์มีความน่าสนใจมากขึ้น ก่อนจะนำออกไปฉายจริง โดยผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์จากผู้กำกับและทีมงานทุกคน

1.3.2 การเผยแพร่และการจัดจำหน่าย โดยเป็นการเผยแพร่ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์แล้วให้กับผู้ชมผ่านทางสื่อออนไลน์ เพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงได้อย่างสะดวก

2. การสร้างแบบประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การสร้างแบบประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้น จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

2. ดำเนินการสร้างแบบประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยแจกรายละเอียดให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการวัดโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน (บุญชุม ศรีสะอาด. 2543) มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
4	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
3	หมายถึง	ระดับคุณภาพปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
1	หมายถึง	ระดับคุณภาพควรปรับปรุง

การแปลความหมายของลิเคิร์ท (Likert Scale) มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	ระดับคุณภาพควรปรับปรุง

3. นำแบบประเมินคุณภาพของสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามตามคุณลักษณะของภาพยนตร์สั้นของแบบประเมินคุณภาพสื่อ เพื่อที่จะได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากแบบประเมินคุณภาพสื่อตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. ข้อคำถามยังไม่ครอบคลุม	1. เพิ่มข้อคำถามให้ครอบคลุม
2. ข้อคำถามซ้ำ	2. ตัดข้อคำถามที่คล้ายคลึงกัน
3. ขาดหัวข้อเฉพาะทางของสื่อของเรา	3. เพิ่มหัวข้อเฉพาะของสื่อของเรา

4. นำแบบประเมินคุณภาพสื่อที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

5. นำแบบประเมินคุณภาพให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ประกอบไปด้วย

ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

1) นายเสริมศักดิ์ ขุนพล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2) นายรณรงศ์ คุรุอังกูร

ตำแหน่ง ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Getmore Film จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 1 ท่าน คือ

1) นายทีปวัฒน์ มีแสง

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา

ผลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปผลการแก้ไขข้อบกพร่องของภาพยนตร์สั้น ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อและด้านเนื้อหา

ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. มีคำหยาบมากเกินไป	1. ลดคำหยาบ
2. เนื้อเรื่องบางตอนมีความน่าเบื่อ	2. ตัดฉากที่ไม่จำเป็นออกไป
3. ขนาดขนาดภาพ close-up เพื่อสื่ออารมณ์เพิ่มมากขึ้น	3. เพิ่มขนาดภาพ close-up เพื่อสื่ออารมณ์เพิ่มมากขึ้น

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย, 2545)

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม โดยผู้สร้างแบบสอบถามต้องระบุจุดมุ่งหมายของแบบสอบถามให้ชัดเจน ระบุให้ได้ว่าแบบสอบถามจะถูกนำไปใช้ในเรื่องการสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

2. กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมหลักที่จะวัดให้ครอบคลุมว่าจะมีประเด็นอะไรบ้าง หรืออาจเรียกว่าเป็นการกำหนดกรอบแนวคิด หรือโครงสร้างของแบบสอบถาม

3. กำหนดชนิด หรือรูปแบบของแบบสอบถามโดยเลือกให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวัด และลักษณะของกลุ่มผู้เรียน

4. กำหนดจำนวนข้อคำถามโดยอาจจะกำหนดในเบื้องต้นว่าต้องการจะให้แบบสอบถามมีความมากน้อยเพียงใด ครอบคลุมประเด็นหลัก และประเด็นย่อยอย่างไรบ้าง

5. สร้างข้อคำถามตามจุดมุ่งหมาย ชนิดหรือรูปแบบ และจำนวนข้อในประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามโครงสร้างของแบบสอบถาม

6. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยแจกจ่ายละเอียดยให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการวัดโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายของลิเคิร์ท (likert Scale) มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

7. ตรวจสอบเพื่อการแก้ไขปรับปรุง

8. นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

ตารางที่ 7 สรุปข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และแนวทางแก้ไขในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่เข้าใจในข้อคำถามบางข้อ	1. ปรับคำให้เข้าใจง่ายมากขึ้น 2. เพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์
2. ขาดข้อคำถามเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์	ประโยชน์

9. จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อเตรียมนำไปใช้จริงต่อไป

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.1 การหาคุณภาพของสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำภาพยนตร์สั้นโดยเริ่มจากการสำรวจรวบรวมข้อมูล และกำหนดวัตถุประสงค์สืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จัดทำโครงเรื่อง เขียนบท จัดหานักแสดงนำ ตัวดำเนินเรื่อง จากนั้นทำการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนทำการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้วิจัยจัดทำเอกสารขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ชุด แบ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ดังนี้

1) นายเสริมศักดิ์ ขุนพล

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2) นายยรรยง คุรุอังกูร

ตำแหน่ง : ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Getmore Film จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3) นายทีปวิทย์ มีแสง

ตำแหน่ง : นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา

3.2 การหาความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การหาความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 397 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ทั้ง 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม

2. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการสำรวจ คือนักศึกษาทั้ง 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์
2. นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับการคำนวณผลทางสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำผลจากโปรแกรมมาวิเคราะห์ สรุปและนำเสนอ

4.2 สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{F(100)}{n}$$

โดย	P	=	ค่าร้อยละ
	F	=	ค่าความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ
	n	=	ค่าจำนวนความถี่ร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

โดย	$\bar{x}$	=	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	=	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	=	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

โดย	$S.D.$	=	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum x^2$	=	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลัง
	$(\sum x)^2$	=	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	=	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อความสมบูรณ์ในการศึกษานั้นผู้วิจัยได้นำเสนอ ผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
2. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนัก ถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว ในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคุณภาพ สื่อภาพยนตร์สั้น 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ 2 ท่าน คือ นายเสริมศักดิ์ ขุนพล อาจารย์ ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขต สงขลา นายยรรยง คุรุอังกูร ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Getmore Film และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 ท่าน คือ นายทีปวัฒน์ มีแสง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา เป็นผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของสื่อภาพยนตร์สั้น เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยการผลิต ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่ว่าสื่อภาพยนตร์สั้นสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีคุณภาพในระดับดี ปรากฏดังตารางที่ 8

@ R M U T S U

ตารางที่ 8 ผลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้น ตามระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ และด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	ระดับ คุณภาพ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านเนื้อหา						
1.1 เนื้อหามีความถูกต้อง ครบถ้วน	4	4	4	4.00	0.00	ดี
1.2 เนื้อหามีความกระชับ เข้าใจ ง่ายเหมาะสำหรับนักศึกษา	4	5	4	4.33	0.58	ดี
1.3 เนื้อหามีความสอดคล้องกับ หัวข้อเรื่อง	4	4	4	4.00	0.00	ดี
1.4 เนื้อหามีความน่าสนใจ	4	3	5	4.00	1.00	ดี
1.5 เนื้อหาสอดคล้องกับวิธีการ ปรับตัวในยุค New Normal	4	4	4	4.00	0.00	ดี
รวม	20	20	21	4.10	0.32	ดี
2. ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ						
2.1 ภาพสามารถสื่อความหมายได้	3	4	5	4.00	1.00	ดี
2.2 ภาพมีความชัดเจน	4	4	5	4.33	0.58	ดี
2.3 ความสมจริงขององค์ประกอบ ในแต่ละฉาก	3	3	4	3.33	0.58	ปาน กลาง
2.4 โทนสีของภาพมีความ ต่อเนื่องกันทั้งเรื่อง	4	3	5	4.00	1.00	ดี
2.5 มีมุมมองที่หลากหลายในการ ดำเนินเรื่อง	4	3	4	3.67	0.58	ดี
รวม	18	17	23	3.87	0.75	ดี
3. ด้านเสียง						
3.1 การใช้เสียงของตัวละคร สร้างอารมณ์และความรู้สึก	3	4	4	3.67	0.58	ดี
3.2 ดนตรีและเสียงประกอบมี ความเหมาะสม	3	5	5	4.33	1.15	ดี
3.3 ระดับของเสียงดนตรีและเสียง ประกอบมีความเหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	ดีมาก
รวม	10	14	14	4.22	0.77	ดี

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	ระดับ คุณภาพ
4. ด้านเทคนิคของการนำเสนอ						
4.1 การดำเนินเรื่องมีความ น่าสนใจ	5	4	5	4.67	0.58	ดีมาก
4.2 การติดต่อและลำดับภาพมี ความต่อเนื่องกันทั้งเรื่อง	3	5	5	4.33	1.15	ดี
4.3 ตัวละครเหมาะสมกับบทบาท ตามเนื้อเรื่อง	4	3	4	3.67	0.58	ดี
4.4 ตัวละครสื่อความหมาย อารมณ์ สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4	3	5	4.00	1.00	ดี
4.5 สถานที่ถ่ายทำมีความ เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	4	3	5	4.00	1.00	ดี
4.6 ระยะเวลาในการนำเสนอมี ความเหมาะสม	4	4	5	4.33	0.58	ดี
รวม	24	22	29	4.17	0.82	ดี
ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				4.09	0.67	ดี

จากตารางที่ 8 ผลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 จัดอยู่ในคุณภาพระดับดี ผลการวิเคราะห์ในแต่ละด้านพบว่า

ด้านเนื้อหาของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.32 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคุณภาพด้านเนื้อหาของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า เนื้อหามีความกระชับ เข้าใจง่ายเหมาะสมสำหรับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดี เนื้อหามีความถูกต้องครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี เนื้อหามีความสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี เนื้อหาที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี

เนื้อหาสอดคล้องวิธีการปรับตัวในยุค New Normal มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี ตามลำดับ

ด้านการจัดองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.75 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคุณภาพด้านการจัดองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า ภาพมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดี ภาพสามารถสื่อความหมายได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี โทนสีของภาพมีความต่อเนื่องกันทั้งเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี มีมุมมองที่หลากหลายในการดำเนินเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดี ความสมจริงขององค์ประกอบในแต่ละฉาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับปานกลาง ตามลำดับ

ด้านเสียงของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.77 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคุณภาพด้านเสียงของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า ระดับของเสียงดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดีมากดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.15 อยู่ในคุณภาพระดับดี การใช้เสียงของตัวละครสร้างอารมณ์และความรู้สึก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดี ตามลำดับ

ด้านเทคนิคของการนำเสนอของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.82 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคุณภาพด้านเทคนิคของการนำเสนอของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า การดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดีมาก ระยะเวลาในการนำเสนอมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดี การตัดต่อและลำดับภาพมีความต่อเนื่องกันทั้งเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.15 อยู่ในคุณภาพระดับดี ตัวละครสื่อความหมาย อารมณ์ สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.00 อยู่ในคุณภาพระดับดี สถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 1.00

อยู่ในคุณภาพระดับดี ตัวละครเหมาะสมกับบทบาทตามเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.58 อยู่ในคุณภาพระดับดี ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของการเพิ่มขนาดของภาพให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ผู้รับชมจะได้เข้าถึงอารมณ์ของตัวละคร และควรกระชับเนื้อเรื่องให้เร็วขึ้นกว่านี้ จะทำให้ดึงดูดและลดความน่าเบื่อแก่ผู้รับชมได้เป็นอย่างดี

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ไปใช้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในจังหวัดสงขลา ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 397 คน เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่ว่าสื่อภาพยนตร์สั้นสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีความพึงพอใจในระดับมาก ปรากฏดังตารางที่ 9 และ ตารางที่ 10

@ R M U T S U

ตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	183	46.10
1.2 หญิง	214	53.90
2. ระดับการศึกษา		
1.1 ปริญญาตรี	397	100.00
1.2 ปริญญาโท	-	-
3. ระดับชั้นปี		
1.1 ปี 1	204	51.38
1.2 ปี 2	54	13.60
1.3 ปี 3	46	11.59
1.4 ปี 4	93	23.43
1.5 ปี 5 ขึ้นไป	-	-
4. มหาวิทยาลัย		
1.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	104	26.20
1.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	81	20.40
1.3 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	20	5.04
1.4 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา	73	18.39
1.5 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่	119	29.97

จากตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีจำนวน 397 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90 และเป็นเพศชายจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 46.10 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 397 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.38 รองลงมาคือชั้นปีที่ 4 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.43 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 13.60 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.59 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.97 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.39 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนัก
ถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหามีความทันสมัย	4.52	0.60	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาให้แง่คิด	4.55	0.59	มากที่สุด
1.3 เนื้อหามีความน่าสนใจ	4.43	0.70	มาก
รวม	4.50	0.63	มากที่สุด
2. ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ			
2.1 ภาพมีสีสันที่น่าสนใจและน่าติดตาม	4.34	0.71	มาก
2.2 ภาพมีความชัดเจน	4.44	0.65	มาก
2.3 ภาพสามารถสื่ออารมณ์ออกมาได้ชัดเจน	4.36	0.73	มาก
2.4 ความสมจริงขององค์ประกอบในแต่ละฉาก	4.38	0.69	มาก
รวม	4.38	0.70	มาก
3. ด้านเสียง			
3.1 การใช้น้ำเสียงของตัวละครสร้างอารมณ์และ ความรู้สึก	4.24	0.75	มาก
3.2 ดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม	4.39	0.71	มาก
3.3 ระดับของเสียงดนตรีและเสียงประกอบ มีความเหมาะสม	4.35	0.70	มาก
รวม	4.33	0.72	มาก
4. ด้านเทคนิคของการนำเสนอ			
4.1 การดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจ	4.44	0.67	มาก
4.2 เข้าใจง่ายและเข้าถึงกลุ่มนักศึกษา	4.49	0.67	มาก
4.3 ตัวละครแสดงสมบทบาทตามเนื้อเรื่อง	4.35	0.69	มาก
4.4 ระยะเวลาในการนำเสนอมีความเหมาะสม	4.42	0.69	มาก
รวม	4.43	0.68	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	ระดับความ พึงพอใจ
5. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์			
5.1 รู้ถึงความปลอดภัยของเชื้อไวรัส Covid-19	4.58	0.62	มากที่สุด
5.2 รู้วิธีการป้องกันเชื้อไวรัส Covid-19	4.60	0.61	มากที่สุด
5.3 รู้แนวทางการใช้ชีวิตแบบ New Normal	4.50	0.66	มากที่สุด
5.4 สร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อการป้องกัน เพื่อตัวเองและสังคมส่วนรวม	4.60	0.58	มากที่สุด
รวม	4.57	0.62	มากที่สุด
ระดับความพึงพอใจของผู้รับชม	4.44	0.67	มาก

จากตารางที่ 10 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 จัดอยู่ในความพึงพอใจระดับมาก ผลการวิเคราะห์ในแต่ละด้านพบว่า

ด้านเนื้อหาของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.63 หมายถึง นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีความพึงพอใจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า เนื้อหาให้แง่คิด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.59 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เนื้อหามีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.60 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เนื้อหาที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.70 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ

ด้านการจัดองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.70 หมายถึง นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีความพึงพอใจด้านการจัดองค์ประกอบภาพอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า ภาพมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.65 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ความสมจริงขององค์ประกอบในแต่ละฉาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ภาพสามารถ

สื่ออารมณ์ออกมาได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.73 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ภาพมีสีสันที่น่าสนใจและน่าติดตาม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.71 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ

ด้านเสียงของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.72 หมายถึง นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีความพึงพอใจด้านเสียง อยู่ในระดับมาก โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า ดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.71 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ระดับของเสียงดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.70 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก การใช้น้ำเสียงของ ตัวละครสร้างอารมณ์และความรู้สึก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.75 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ

ด้านเทคนิคของการนำเสนอของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.68 หมายถึง นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีความพึงพอใจด้านเทคนิคของการนำเสนออยู่ในระดับมาก โดยผลการวิเคราะห์ในแต่ละข้อพบว่า เข้าใจง่ายและเข้าถึงกลุ่มนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก การดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ระยะเวลาในการนำเสนอมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ตัวละครแสดงสมบทบาทตามเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่
ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. บทย่อ

- 1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.2 สมมติฐานของการวิจัย
- 1.3 ประชากร
- 1.4 กลุ่มตัวอย่าง
- 1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

2. สรุปผล

3. อภิปรายผล

3.1 คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่
ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

3.2 ความพึงพอใจของผู้รับชมสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

4. ข้อเสนอแนะ

- 4.1 ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์
- 4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

@ R M U T S U

บทย่อ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาหาความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึง การปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี
2. ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก

3. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวน ทั้งหมด 54,223 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2562)

4. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวน 397 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ได้จำนวน 397 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) แบ่งเป็นมหาวิทยาลัย และเทียบสัดส่วนประชากร จากนั้นทำการสุ่ม ตามสะดวก (Convenience Sampling)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
2. แบบประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนัก ถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ ของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนการผลิต 3 ขั้นตอน (พรสิทธิ์ พัฒนานารักษ์ และคณะ. 2555) ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Pre-Production) ในการผลิตภาพยนตร์นั้น ขั้นตอนแรก คือ ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะหากการเตรียมการก่อนการผลิตเป็นไปอย่างมีระบบ และระเบียบ มีความละเอียดรอบคอบ และรัดกุมก็ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานผลิตภาพยนตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเตรียมงานก่อนการผลิตภาพยนตร์

1.2 ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production) หลังจากการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์โดยเฉพาะเมื่อได้จัดทำตารางการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ภาพยนตร์ที่จะเกิดเป็นตัวตนได้ก็ต้องเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งทีมงานจะต้องผลักดันความคิดสร้างสรรค์จินตนาการของตนออกมาเป็นภาพและเสียง รวมทั้งเคลื่อนไหวอันเป็นองค์ประกอบหลักของภาพยนตร์โดยให้ความละเอียดละไม งดงาม และสื่อความหมายตามบทภาพยนตร์

1.3 ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production) ภาพยนตร์ที่ผ่านการผลิตภาพยนตร์ไปแล้วยังไม่สามารถนำไปฉายดูได้อย่างเป็นเรื่องราวตามบทภาพยนตร์ได้ เพราะเป็นการดำเนินงานตามการแยกบทการถ่ายทำ อันเป็นการดำเนินการถ่ายทำที่ทำให้การผลิตภาพยนตร์เป็นไปด้วยความรวดเร็วและประหยัด รวมทั้งเกิดประสิทธิผลที่ไม่ต้องถ่ายทำเรียงไปตามโครงสร้างของเรื่องราวที่ผูกไว้ตามบทภาพยนตร์หากแต่เป็นไปตามฉากหรือสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำตามการแยกบทการถ่ายทำ ดังนั้น ขั้นตอนหลังการผลิตจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการตัดต่อลำดับภาพให้เป็นเรื่องราวและเพิ่มพูนคุณภาพให้แก่ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้น ตลอดจนการสร้างความต้องการทางการตลาดให้แก่ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ

2. การหาคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การหาคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยจัดทำสื่อภาพยนตร์สั้นขึ้นโดยเริ่มจากการลงพื้นที่ สัมภาษณ์และกำหนดวัตถุประสงค์ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล จัดทำโครงเรื่อง เขียนบท จัดหานักแสดงและสถานที่ จากนั้นเริ่มทำการถ่ายทำตามลำดับ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนทำการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ผู้วิจัยจัดทำเอกสารขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ชุด แบ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินคุณภาพสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ดังนี้

1) นายเสริมศักดิ์ ขุนพล

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2) นายยรรยง คุรุอังกูร

ตำแหน่ง : ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Getmore Film จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3) นายทีปวัฒน์ มีแสง

ตำแหน่ง : นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา

3. การหาความพึงพอใจสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

การหาความพึงพอใจสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยติดต่อมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพื่อขอลงพื้นที่เผยแพร่สื่อ และขอเก็บข้อมูลของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

3.2 ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยการนำภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา และแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักศึกษา จำนวน 397 ชุด

3.3 ดำเนินการหาความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยชี้แจงและอธิบายการทำแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักศึกษาจำนวน 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ คนละ 1 ชุด เพื่อตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในระหว่างวันที่ 26 ตุลาคม – 3 พฤศจิกายน 2563

3.4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เพื่อนำค่าเฉลี่ยมาแปลผลหาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตรวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่างมาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

1. การวิเคราะห์คะแนนแบบประเมินคุณภาพภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับการคำนวณผลทางสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

2. การวิเคราะห์คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยนำผลข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับการคำนวณผลทางสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้ง 5 มหาวิทยาลัย จำนวน 397 คน

สรุปผล

การวิจัยเรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67

2. ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67

อภิปรายผล

1. คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 ซึ่งหากวิเคราะห์ในแต่ละด้าน ผลปรากฏว่า ด้านเสียงอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) มากที่สุด เท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.77 ด้านเทคนิคการนำเสนอ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.82 ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.32 และด้านการจัด

องค์ประกอบภาพ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75 โดยหัวข้อความสมจริงขององค์ประกอบในแต่ละฉากในด้านการจัดองค์ประกอบภาพ อยู่ในระดับคุณภาพปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 อาจเป็นเพราะทางผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ พิพิชญ์ สิทธิศักดิ์ (2541) ในเรื่องของการออกแบบและสร้างฉากภาพยนตร์ยังไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ในหัวข้อระดับของเสียงดนตรี และเสียงประกอบมีความเหมาะสมในด้านของเสียง อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 และหัวข้อการดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจ ในด้านเทคนิคการนำเสนอ อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 เนื่องจากทางผู้วิจัยได้ใช้หลักการขั้นตอน 3p ของพิพิชญ์ สิทธิศักดิ์ (2541) ในขั้นตอนหลังการผลิต เกี่ยวกับการตัดตัดภาพและเสียงที่ต้องพิจารณาการตัดต่อควบคู่ ทั้งสองอย่างให้ลงตัวกันพอดีและมีความเหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าคุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี

พบว่าเหตุผลที่ทำให้ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 1 คุณภาพของภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดี เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการวางแผนและมีขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์สั้นอย่างเป็นลำดับ โดยนำหลักการของพรสิทธิ์ พัฒนานารักษ์ และคณะ (2555) ซึ่งใช้ขั้นตอนของกระบวนการ 3p คือ ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Preproduction) ขั้นตอนการผลิต (Production) และขั้นตอนหลังการผลิต (Post Production) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำคุณค่าของภาพยนตร์ตามที่ พิพิชญ์ สิทธิศักดิ์ (2541) ได้แบ่งเอาไว้ในเรื่องของการถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในสังคม หลังจากผู้วิจัยได้ผลิตสื่อเรียบร้อยแล้วจึงนำสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและด้านเนื้อหาประเมินคุณภาพ จากนั้นนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุง จึงทำให้สื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรา ทวีศรี (2559) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในการให้บริการน้ำประปาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนแนวปฏิบัติ ที่เป็นเลิศ (Best Practice) ของการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า 2) ศึกษาวิเคราะห์แนวทางดำเนินการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าในปัจจุบันของการประปานครหลวง 3) ประยุกต์แนวคิด ทฤษฎี และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เป็นแนวทางการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบไปด้วย 1) เครื่องมือสำหรับการวิจัย

เชิงเอกสาร 2) เครื่องมือสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือ การสัมภาษณ์แบบชี้นำ (Guided Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิและบุคคลที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าจำนวน 4 ท่าน ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในการให้บริการน้ำประปาในเขตกรุงเทพและปริมณฑลนั้น แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ครึ่งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร หรือการวิจัยเชิงเอกสาร โดยทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อศึกษาข้อความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับนัยของแนวความคิดในทางปรัชญาความหมาย และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่ผู้วิจัยได้ผลิตขึ้นนั้น มีคุณภาพดีตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีคุณภาพในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการออกแบบและการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เป็นอย่างดี

2. ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 จะเห็นได้ว่าผลความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ ด้านเสียง ด้านเทคนิคของการนำเสนอ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งหากวิเคราะห์ในแต่ละด้าน ผลปรากฏว่า ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) มากที่สุด เท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.62 ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.63 ด้านเทคนิคของการนำเสนอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.69 ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.70 และด้านเสียง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.72 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า

ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก

เนื่องจากสื่อภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ผลิตสื่อภาพยนตร์ขึ้นเพื่อสร้างความตระหนัก ให้แก่นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่สอดคล้องกับเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัส Covid-19 ในหัวข้อลักษณะของเชื้อ การแพร่กระจาย การสังเกตอาการเบื้องต้นต่าง ๆ รวมไปถึงการป้องกัน ตนเองจากเชื้อไวรัส Covid-19 ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และอิทธิพลของภาพยนตร์ที่ พิพิชญ์ สิทธิศักดิ์ (2541) กล่าวไว้ในด้านการนำเสนอข่าวและสาระทั่วไปโดยใช้ภาพยนตร์ เนื่องจากเป็นสื่อที่แสดงให้เห็นได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียง จึงทำให้ข่าวสารหรือสาระทั่วไป ที่นำเสนอโดยภาพยนตร์จะดึงดูดและได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษ นอกจากนี้ภาพยนตร์สั้น เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ยังมีส่วนประกอบที่ก่อให้เกิด ความตระหนักตามแนวคิดของ กุลวดี ราชภักดี (2545) 3 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ คือ การทำให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้รับความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ผ่านการเล่าเรื่องอย่างเป็น ลำดับขั้นตอนเพื่อสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ชมภาพยนตร์ 2) อารมณ์ความรู้สึก คือ การแสดง ของตัวละครที่ต้องสื่ออารมณ์ออกมาตามบทบาทเพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมไปพร้อมกับตัวละคร และ 3) พฤติกรรม คือ การศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชมโดยนำพฤติกรรมนั้นมาใช้ กับบทบาทของตัวละครในการดำเนินเรื่องเพื่อให้ผู้ชมเห็นถึงพฤติกรรมเสี่ยงของตนเองผ่านทาง ตัวละครในภาพยนตร์ ส่งผลให้ผู้ชมได้รับทั้งความรู้ความเข้าใจ เกิดอารมณ์ความรู้สึก และมีพฤติกรรม ที่เปลี่ยนไปจากการได้รับชมภาพยนตร์ และยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของ มาสโลว์ (Maslow, 1954 อ้างถึงใน รังสรรค์ ฤทธิ์ผาด, 2550) ในขั้นที่สอง คือ ความต้องการ ด้านความปลอดภัย (Safety Need) คือ การที่ผู้ชมภาพยนตร์เกิดความรู้สึกถึงอันตรายในการใช้ชีวิต โดยความประมาท ไม่มีการป้องกันหรือเว้นระยะห่างทางสังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นอันตราย ต่อชีวิตของตนเอง ส่งผลให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิต ทั้งปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้า และความอบอุ่นใจ และด้านคุณค่าของภาพยนตร์ ที่สอดคล้องกับแนวคิดของ (พิพิชญ์ สิทธิศักดิ์, 2541) ในข้อที่หนึ่ง คือ การถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในสังคม และแสดงสิ่งของต่าง ๆ ให้เห็นได้ชัดเจนตามความเป็นจริงทั้งรูปร่าง ลักษณะ สี และการเคลื่อนไหว โดยผู้วิจัยได้นำมาใช้กับภาพยนตร์ ส่งผลให้ผู้รับชมภาพยนตร์รู้สึก ชื่นชอบ ประทับใจ และยินดีที่ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นมีความพึงพอใจตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ คือ มีความพึงพอใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.67 โดยมีการนำเสนอเนื้อหาที่ครบถ้วน ชัดเจน และน่าสนใจ จึงนำไปใช้เป็นสื่อ ในการสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อภาพยนตร์สั้น ในประเด็นอื่น ๆ ให้แก่องค์กรหรือสถาบันที่ต้องการเผยแพร่ความรู้แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป

1.2 ภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างความตระหนักแก่นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสงขลาได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ปรับเปลี่ยนแนวภาพยนตร์ให้เป็นแนว Comedy เพื่อให้ดูน่าสนใจ และเข้าถึง กลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น

2.2 คว้าศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์ในการเล่าเรื่องให้น่าสนใจ กระชับ และผู้ชมเข้าถึงอารมณ์มากขึ้นในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

@ R M U T S U

บรรณานุกรม

- กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กัญจนกร ยมศรีเคน. (2559). ผลของหนังสือเพื่อป้องกันพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กุลวดี ราชักดี. (2545). ความตระหนักและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาในหอพักสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กรมควบคุมโรค. (2563). ความหมายของเชื้อไวรัส Covid-19 ลักษณะต่าง ๆ ของเชื้อไวรัส Covid-19 การแพร่กระจายของเชื้อไวรัส Covid-19 การสังเกตอาการเบื้องต้น การป้องกันเบื้องต้น. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2563. จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/int_protection.php
- คุณาพร ไชยโรจน์. (2553). เปิดกรุหนังสือต้องห้าม. สงขลา: วนิดาเอกสาร.
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2545). ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์. สาขาวิชาบริหารศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. (2545). การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา หน่วยที่8-15. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- นงลักษณ์ วงศ์นอม. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักถึงความสำคัญกับความสามารถ ในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์และคณะ. (2555). เอกสารการสอนชุดวิชาการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้นหน่วยที่1-7. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- พงษ์พิพัฒน์ จงสมชัย, การพัฒนาหนังสือเทคนิคพิเศษ เรื่อง Harmony (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มม.มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2559)
- พิพิธ สิริศักดิ์. (2541). ภาพยนตร์และวีดิทัศน์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเพาะช่าง.
- ไพโรจน์ ตีรธนากุล. (2540). เทคนิคการผลิตบทเรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2563). ความหมายของ New Normal. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2563. จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/882508>

- โยธิน แสงวดี. (2551). **การวัดความพึงพอใจ**. รายงานการวิจัย: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2545). **นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รังสรรค์ ฤทธิ์ผาด. (2550). **ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของมาสโลว์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ วิตต์กรุป.
- เริงชัย คงสงค์. (2547) **ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับยาเสพติด (ยาบ้า): ศึกษาเปรียบเทียบ เด็กและเยาวชนในระบบและนอกระบบโรงเรียน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วณิชย์ ภัทรานุกุลกิจ. (2558). **การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องเพื่อน**. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษา. เฉพาะทาง คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). **การวิจัยธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019. (ออนไลน์: 2562). สถานการณ์ผู้ติดเชื้อในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2563. จาก <http://www.moicovid.com>
- สมนึก วิเศษสมบัติ. (2545). **ความหมายความพึงพอใจ**. ปรินญาณินพนธ์ สาขาธุรกิจศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวรา ทวีขศรี. (2559). **การสร้างความตระหนักในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในการให้บริการน้ำประปาในเขตกรุงเทพมหานคร**. รายงานการวิจัย: วิทยาลัยเสนาธิการทหาร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
- สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา. (2562). ประชากรในจังหวัดสงขลา. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2563. จาก http://songkhla.nso.go.th/index.php?option=com_content&view
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กรโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาสังคมวิทยาประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Ad Addict. (2563). **ประเภทของ New Normal**. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2563. จาก <https://www.adaddictth.com/knowledge/60-New-Normal-Covid>
- Marlatt, Rick. (2019). **Creating Short Films to Analyze Literature Circle Texts**. Journal of Adolescent & Adult Literacy.
- Megan K. Littrell. (2020). **Student Perspectives on Climate Change through Place-Based Filmmaking**. CIRES Education and Outreach University of Colorado Boulder.
- Oxford dictionary. (2020: ออนไลน์). ความหมายของ New Normal. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2563. จาก <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/new>

ภาคผนวก

@ R M U T S U

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์

@ R M U T S U

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

1. นายเสริมศักดิ์ ชุนพล

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. นายรณรงค์ คุรุอังกูร

ตำแหน่ง : ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Getmore Film จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. นายทีปวิทย์ มีแสง

ตำแหน่ง : นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายสุขศึกษา
และประชาสัมพันธ์ สำนักงานสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

@ R M U T S U

ที่ อว ๐๖๕๕.๓๐/ ๑๐๔๘

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขที่ ๒/๑ ถ. ราชดำเนินนอก ต.บ่อทราย
อ. เมือง จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านสื่อ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

เนื่องด้วย นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน ๓ คน ดังนี้

๑. นายขจรยศ ราชโยธา
๒. นายจิตภาณุ อังสุกสิกร
๓. นายแบงค์ชาติ เพชรศรี

โดยนักศึกษาดังกล่าว กำลังทำการค้นคว้าเพื่อทำโครงการ เรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์อาลาวิทย์ ะขานี และ อาจารย์ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่ ความแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดของท่าน อาจารย์เสริมศักดิ์ ขุนพล ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศศาสตร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านสื่อดังกล่าว โดยสามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก นายขจรยศ ราชโยธา โทรศัพท์ ๐๘ ๔๑๙๗ ๔๕๕๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ประสงค์จันทร์)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โทร. ๐-๗๔๓๑-๗๑๘๐

โทรสาร ๐-๗๔๓๑-๗๑๘๑

ที่ อว ๐๖๕๕.๓๐/ ๑๐๔๘

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขที่ ๒/๑ ถ. ราชดำเนินนอก ต.บ่อยาย
อ. เมือง จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านสื่อ

เรียน คุณยรรยง คุรุอังกูร (ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท Get more Film)

เนื่องด้วย นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน ๓ คน ดังนี้

๑. นายขจรยศ ราชโยธา
๒. นายจิตภาณุ อังสุกสิกร
๓. นายแบงค์ชาติ เพชรศรี

โดยนักศึกษาดังกล่าว กำลังทำการค้นคว้าเพื่อทำโครงการ เรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์อาลาวิทย์ ยะธานี และ อาจารย์ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่ ความจำแลวนั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านสื่อดังกล่าว โดยสามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก นายขจรยศ ราชโยธา โทรศัพท์ ๐๘ ๔๑๙๗ ๔๕๘๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ประสงค์จันทร์)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โทร. ๐-๗๔๓๑-๗๑๘๐

โทรสาร ๐-๗๔๓๑-๗๑๘๑

ที่ อว ๐๖๕๕.๓๐/ ๑๐๔๘

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขที่ ๒/๑ ถ. ราชดำเนินนอก ต.บ่อทราย
อ. เมือง จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านสื่อ

เรียน คุณที่ปัทม์ มีแสง (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สาธารณสุข จังหวัดสงขลา)

เนื่องด้วย นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน ๓ คน ดังนี้

๑. นายขจรยศ ราชโยธา
๒. นายจิตภาณุ อังสุกสิกร
๓. นายแบงค์ชาติ เพชรศรี

โดยนักศึกษาดังกล่าว กำลังทำการค้นคว้าเพื่อทำโครงการ เรื่องการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ออลาวิทย์ สะขานี และ อาจารย์ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่ ความแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านสื่อดังกล่าว โดยสามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก นายขจรยศ ราชโยธา โทรศัพท์ ๐๘ ๔๑๙๗ ๔๕๘๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ปณิ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ประสงค์จันทร์)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

โทร. ๐-๗๔๓๑-๗๑๘๐

โทรสาร ๐-๗๔๓๑-๗๑๘๑

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
ของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

@ R M U T S U

แบบประเมินคุณภาพ
เรื่อง การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินคุณภาพภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่
 ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อคำถามเกี่ยวกับการการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึง
 การปรับตัวในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา
- ตอนที่ 2** ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
 ในวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ตามความคิดเห็นของท่าน
 ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

5	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับดีมาก
4	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับดี
3	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับพอใช้
1	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับควรปรับปรุง

@ R M U T S U

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหามีความถูกต้อง ครบถ้วน					
1.2 เนื้อหามีความกระชับ เข้าใจง่าย เหมาะ สำหรับนักศึกษา					
1.3 เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง					
1.4 เนื้อหาที่น่าสนใจ					
1.5 เนื้อหาสอดคล้องกับวิธีการปรับตัวในยุค New Normal					
2. ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ					
2.1 ภาพสามารถสื่อความหมายได้					
2.2 ภาพมีความชัดเจน					
2.3 ความสมจริงขององค์ประกอบในแต่ละฉาก					
2.4 โทนสีของภาพมีความต่อเนื่องกันทั้งเรื่อง					
2.5 มีมุมมองที่หลากหลายในการดำเนินเรื่อง					
3. ด้านเสียง					
3.1 การใช้เสียงของตัวละครสร้างอารมณ์ และความรู้สึก					
3.2 ดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม					
3.3 ระดับของเสียงดนตรีและเสียงประกอบ มีความเหมาะสม					
4. ด้านเทคนิคของการนำเสนอ					
4.1 การดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจ					
4.2 การตัดต่อและลำดับภาพมีความ ต่อเนื่องกันทั้งเรื่อง					
4.3 ตัวละครเหมาะสมกับบทบาทตามเนื้อเรื่อง					
4.4 ตัวละครสื่อความหมาย อารมณ์ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง					
4.5 สถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสมกับ เนื้อเรื่อง					
4.6 ระยะเวลาในการนำเสนอมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่รับชมภาพยนตร์สั้น
เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

@ R M U T S U

**แบบสอบถามความพึงพอใจการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้น
เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนัก
ถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. ระดับการศึกษา	☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
3. ระดับชั้นปี	☐ ปี 1	☐ ปี 2
	☐ ปี 3	☐ ปี 4
	☐ ปี 5 ขึ้นไป	

4. มหาวิทยาลัย	☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
	☐ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
	☐ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
	☐ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหามีความทันสมัย					
1.2 เนื้อหาให้แง่คิด					
1.3 เนื้อหาที่น่าสนใจ					
2. ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ					
2.1 ภาพมีสีสันที่น่าสนใจและน่าติดตาม					
2.2 ภาพมีความชัดเจน					
2.3 ภาพสามารถสื่ออารมณ์ออกมาได้ชัดเจน					
2.4 ความสมจริงขององค์ประกอบในแต่ละฉาก					
3. ด้านเสียง					
3.1 การใช้เสียงของตัวละครสร้างอารมณ์และความรู้สึก					
3.2 ดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม					
3.3 ระดับของเสียงดนตรีและเสียงประกอบมีความเหมาะสม					
4. ด้านเทคนิคของการนำเสนอ					
4.1 การดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจ					
4.2 เข้าใจง่ายและเข้าถึงกลุ่มนักศึกษา					
4.3 ตัวละครแสดงสมบทบาทตามเนื้อเรื่อง					
4.4 ระยะเวลาในการนำเสนอมีความเหมาะสม					
5. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์					
5.1 รู้ถึงอันตรายของเชื้อไวรัส Covid-19					
5.2 รู้วิธีการป้องกันเชื้อไวรัส Covid-19					
5.3 รู้แนวทางการใช้ชีวิตแบบ New Normal					
5.4 สร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อการป้องกันเพื่อตัวเองและสังคมส่วนรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการผลิตภาพยนตร์สั้น
เพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ง
โครงเรื่องและบทภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัว
ในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา

@ R M U T S U

โครงเรื่อง

New Normal เลิกประมาท การ์ดไม่ตก

แก๊ป ชายคนหนึ่งผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่กับการเปลี่ยนแปลงมากมายทางสังคม โดยเฉพาะการใช้ชีวิตแบบ New Normal เนื่องด้วยโรค Covid-19 ผู้คนในสังคมต้องปรับเปลี่ยนการใช้ชีวิต แต่แก๊ปไม่เคยที่จะเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญกับอะไรพวกนี้เลย เขายังคงใช้ชีวิตแบบเดิม ไม่ใส่หน้ากากอนามัย ไม่ล้างมือ ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำต่าง ๆ เขามองคนที่ทำสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นพวกที่คิดมาก และเขาก็ยังคงเดินทางไปยังจุดเสี่ยงต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา โดยไร้ความวิตกกังวลกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19

เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้แก๊ปและเพื่อน ๆ ไม่สามารถเข้าไปเรียนตามปกติที่มหาวิทยาลัยได้ เขาจึงรู้สึกเบื่อที่ต้องอยู่คนเดียว ไม่ได้เข้าสังคม แก๊ปจึงชวนลิโอ เพื่อนสนิทในห้อง มาเรียนด้วยกัน ทำงานด้วยกัน โดยพวกเขามีความคิดเหมือนกันที่ว่า เชื้อไวรัส Covid-19 มันไม่มีอยู่แล้ว ทำให้เขาสองคนไม่เว้นระยะห่างทางสังคม ไม่มีการป้องกันตามมาตรการการแพร่เชื้อใดๆ เลย และพวกเขายังออกไปตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ อีกด้วย จนกระทั่ง..

หลังจากที่ทั้งสองคนออกไปเที่ยวตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ พวกเขาก็ได้กลับมาถึงห้อง ในขณะที่ลิโอกำลังเก็บของกลับบ้าน แก๊ปก็ได้ได้นั่งเล่นมือถือและเลื่อนไปเจอข่าวหน้าฟีดเฟซบุ๊ก “พบแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาทางชายแดนและหลบหนีเข้าในเมืองสงขลา 3 คน หนึ่งในนั้นตรวจพบว่าติดเชื้อไวรัส Covid-19” ในเว็บข่าวได้มีโฆษณาแรงงานต่างด้าวที่หนีเข้ามา แก๊ปตกใจเพราะหนึ่งในแรงงานต่างด้าวที่มีเชื่อนั้น คือคนเดียวกันกับคนที่พวกเขาเคยไปเจอมาเมื่อตอนเย็น แก๊ปเริ่มกลัวว่าตัวเองจะติดเชื้อ แต่ลิโอก็พยายามบอกให้แก๊ปไม่ต้องคิดมาก มันไม่ได้ติดง่ายขนาดนั้น แล้วลิโอก็กลับไป

แก๊ป มีความวิตก เครียด เขากังวลว่าตัวเองจะติดเชื้อไวรัส Covid-19 รีเปเล่า เพราะเขาบังเอิญได้ไปสัมผัสกับแรงงานต่างด้าวเล็กน้อยในตอนที่เที่ยว เมื่อเขาเริ่มคิดมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงทำให้เกิดอาการแพนิคทุกอย่าง รู้สึกว่า ตัวเองตัวร้อน ไอแห้ง อ่อนเพลีย แก๊ปพยายามตรวจเช็คอาการเบื้องต้น ซึ่งมีอาการเข้าข่ายเฝ้าระวัง เขาเลยตัดสินใจไปตรวจที่โรงพยาบาล สุดท้ายผลก็ออกมาว่าเป็นแค่ไข้หวัดธรรมดา

หลังจากเหตุการณ์นั้นทำให้แก๊ปสำนึกและคิดว่าเราไม่ควรจะเสี่ยงหรือประมาทกับสิ่งเหล่านี้ เขาจึงได้ปรับตัวและแนะนำให้ลิโอหันมาใส่ใจเรื่องการป้องกันเชื้อไวรัส Covid-19 มากขึ้น แต่ลิโอก็ไม่ได้สนใจสิ่งที่แก๊ปแนะนำสักเท่าไร เพราะไม่ได้เจอกับตัวเอง...

บทภาพยนตร์สั้นเรื่อง New Normal เลิกประมาท การ์ดไม่ตก

Scene 1 เปิดเรื่อง

เปิดเรื่องด้วยเสียงในหัวของแก๊ปที่มีความคิดต่อเชื้อไวรัสโควิด19 (แบบกระซิบ)

Scene 2 หอพัก ภายใน กลางวัน แก๊ป/ลิโอ

ตัดฉากมาที่หอพัก

แก๊ปกำลังนอนหลับอยู่ แล้วเสียงนาฬิกาปลุกก็ดังขึ้น แก๊ปลุกมาปิดนาฬิกาปลุกไปเข้าห้องน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน หยิบถ้วยช้อน ชีเรียล นม มานั่งกินบนโต๊ะ จากนั้นหยิบรีโมทเปิดทีวี มีแต่ข่าวเชื้อโควิด19

แก๊ปคิดในใจเป็นเสียง Voice over ...

“คุณคิดว่าโควิดมันหายไปแล้วปะ แล้ว...คุณว่าการป้องกันจากโรคนี้ที่คุณทำ มันได้ผลจริงหรือ?

ใส่หน้ากากอนามัย ใช้เจลล้างมือเนี่ยนะ มันจะช่วยให้เราไม่ติดเชื้อได้จริงหรือวะ แล้วคุณคิดว่าพวกคุณจะทำแบบนี้ไปได้นานแค่ไหน ผมคนนึงละ ที่เลิกทำแบบนี้ไปแล้ว ก็ไม่เห็นจะติดเชื้อเลย แถมยังใช้ชีวิตได้สบายเหมือนเดิมอีกด้วย มันไม่จำเป็นต้องมีหรอก New Normal อะ

ทันใดนั้นเสียงเคาะประตูก็ดังขึ้น...

แก๊ป

ใครมาวะ เอ้าไอลิโอ มึงมาทำไมวะ

ลิโอ

ไอส์ส่วนนี้เปิดเทอม มึงลืมแล้วหรือ มึงชวนกูมาเรียนเป็นเพื่อนเนี่ย

แก๊ป

เออวะ สายยังวะ กูยังกินอยู่เลยเนี่ย

ลิโอ

มึงรีบไปเปิดคอมเลยสิ๊ส เร็ว ๆ เดี่ยวกูส่งลิงค์ให้

แก๊ปเปิดประตูมาเจอลิโอด้วยสีหน้าหงาย ๆ ลิโอรีบพูดและบอกให้แก๊ปไปเปิดคอม ทั้งสองคนรีบเปิดคอม

เพื่อเช็คชื่อให้ทัน แล้วเสียง Voice over ก็ดังขึ้น...

“นี่ไงละ New Normal เรียนออนไลน์ ไม่ต้องตื่นเช้า ไม่ต้องแต่งตัว แค่เช็คชื่อให้ทัน จากนั้นเข้าเกมส์”

ตัดภาพมาที่แก๊ปกับลิโอกำลังนั่งเล่นเกมส์ด้วยกัน ทั้งสองคนไม่ได้มีการเว้นระยะห่างใด ๆ ทั้งสิ้น แถมยังทำพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้ออีกด้วย

ลิโอ

มึงตีมันดิ รอไรวะ

แก๊ป

กูก็ตืออยู่เนี่ย ตายๆๆ

แก๊ปลุกขึ้นไปหยิบน้ำโค้กมากิน

แก๊ป

เอามึง จะได้ไม่หิวร้อน

แก๊ปกินน้ำโค้กแล้วตั้งไว้ให้ลิโอกินต่อ ลิโอกินต่อจากแก๊ปหลังจากแพ้เกมส์

แก๊ป

เรียนเสร็จไปไหนต่อดิวะ กูเบื่อมากเลยอยู่แต่ในห้อง

ลิโอ

เออกูก็เบื่อวะ นี่ถ้ามึงไม่ชวนกูมาเรียนด้วยกูคงเหงาตายอยู่ที่บ้านละ

แก๊ป

เป็นเพราะไอโควิดนี่อะ จะกลัวไรกันนักหนาวะ เปิดเทอมทั้งที แทนที่จะได้ไปม. เจอสาว ๆ ได้ดูแต่สตอรี่จนตาจะแตกอยู่แล้วเนี่ย

ลิโอ

กูก็คิดเหมือนมึงนั่นแหละ นี่มันก็สามสี่เดือนแล้วนะที่ไม่เจอคนติดเชื่อในประเทศ จะกลัวไรกันนักหนาวะ

แก๊ป

เฮ้อ ไปถ่ายรูปเล่นที่ทะเลมัยมึง ได้เปิดหูเปิดตาซะหน่อย

ลิโอ

เออไป ร่างกายต้องการทะเลวะ ฮ่า ๆ

ลิโอกับแก๊ปลุกขึ้นปิดคอมและเตรียมกล้องเพื่อจะไปถ่ายรูปเล่นที่ทะเล (แก๊ปเก็บของเตรียมกล้อง เสื้อผ้า รองเท้า แต่งตัวเพื่อไปถ่ายรูปที่ทะเล พามาครบทุกอย่าง แต่ไม่พาหน้ากากอนามัยมา)

Scene 3 ชายทะเล ภายนอก กลางวัน แก๊ป/ลิโอ

แก๊ปกับลิโอมารุดมาเดินถ่ายรูปเล่นที่ชายหาด (ถ่ายวิว ถ่ายนักท่องเที่ยว ผลัดกันถ่ายรูป)

แก๊ป

วันนี้ท้องฟ้าโคตรสวยเลยอะ

ลิโอ

ไม่ใช่แค่ท้องฟ้านะมีง สาว ๆ ก็สวย ฮ่า ๆ

ลิโอรันไปเห็นชาวพม่าคนหนึ่งเดินอยู่ริมทะเล ด้วยการท่าแอ่งที่หน้าทำให้ดูแปลก เลยชวนให้แก๊ปเข้าไปถ่ายรูปเขา

ลิโอ

เห้ยแก๊ป มึงดูพี่คนนั้นดิ แต่งหน้าโคตรเท่เลยอะ ไปถ่ายรูปหน่อยมัย

แก๊ป

เออโคตรแหวกเลยอะ ต้องจัดสักรูป

ทั้งสองคนเดินเข้าไปขอถ่ายรูป แต่ชาวพม่าคนนั้นไม่ยอมให้ถ่าย แก๊ปเลยให้เงิน 50 บาท แลกกับถ่ายรูป แก๊ปเอาเงินยัดใส่่มือให้ชาวพม่า แล้วรีบกดชัตเตอร์

แก๊ป

พี่ ๆ ขอถ่ายรูปหน่อย

แรงงานพม่าหันมาด้วยความตกใจ และทำท่าทางที่ไม่อยากถ่าย (ไอไปด้วยปฏิเสธไปด้วย)

แก๊ป

ให้ 50 บาท ขอถ่าย 1 รูป

ชาวพม่าทำหน้าลังเล แล้วแก๊ปก็รีบหยิบเงินยัดใส่่มือให้ไป แล้วก็ถ่ายรูป จากนั้นก็แยกย้ายกันไป

ลิโอ

อะไรของพี่แกวะ ขอถ่ายรูปนิดหน่อยก็ไม่ได้ ต้องเสียตั้งค์อีก

แก๊ป

เออไม่เป็น แลกกับรูปตีส ๆ สาว ๆ ชอบเว้ย คุ่ม เห้ยมึง ไปเดินเปิดท้ายกันต่อปะ มึงรีบกลับบ้านมัย

ลิโอ

ไป ๆ ภูไม่รีบ เดียวกูเลี้ยงน้ำมึงแก้วนึงด้วย ถือว่าช่วยหารค่าตัวไอสุดหล่อนั้น

แก๊ป

ฮ่า ๆ เออไป ๆ

ทั้งสองคนถ่ายรูปที่ชายทะเลเสร็จ จากนั้นก็ไปเดินตลาดเปิดท้ายกันต่อ

Scene 4 ตลาดเปิดท้าย ภายนอก กลางคืน แก๊ป/ลิโอ

แก๊ปกับลิโอเดินเที่ยวกินเล่นกันที่ตลาดเปิดท้าย โดยทั้งคู่ไม่ได้ใส่หน้ากากอนามัยเลย และรอบ ๆ ก็ใส่บ้างไม่ใส่บ้างปะปนกันไป ยิ่งทำให้แก๊ปคิดว่า New Normal มันไม่มีในโลก จากนั้นทั้งสองคนก็กลับไปห้อง

แล้วเสียง Voice over ก็ดังขึ้น...

“นี่เหอวะ New Normal แต่ละคน ใส่บ้างไม่ใส่บ้าง พอใส่ก็อยู่ตัวติดกันจนจะสิงเข้าไปอยู่ละ ก็อย่างที่ผมบอก เชื่อโควิดมันไม่มีแล้วแหละ พอเถอะ”

Scene 5 หอพัก ภายใน กลางคืน แก๊ป/ลิโอ

แก๊ปและลิโอกลับมาถึงห้องพัก ลิโอกำลังเก็บของกลับบ้าน ในขณะนั้นแก๊ปกำลังนั่งเล่นมือถือ จนเขาเลื่อนไปเจอข่าวด่วนหน้าฟีดเฟซบุ๊ก “พบแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาทางชายแดนและหลบหนีเข้าในเมืองสงขลา 3 คน หนึ่งในมีเชื้อโควิด”

แก๊ป

เห้ยมึง ชิพหายแล้ววะ มึงดูนี่

ลิโอกำลังเก็บของสะพายกระเป๋า

ลิโอ

อะไรวะ พบแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาทางชายแดนและหลบหนีเข้าในเมืองสงขลา 3 คน หนึ่งในมีเชื้อโควิด19 เห้ย นี่มันไอคนที่เราไปขอถ่ายรูปเมื่อตอนเย็นนี่หว่า

แก๊ป

เออ คนเดียวกันเลยมึง

ลิโอ

อย่าบอกนะว่ามึงกลัวอะ

ลิโอทำสีหน้าตลกที่โดมกลัวจะติดเชื้อ

โดมพยักหน้าแล้วกลืนน้ำลาย

ลิโอ

อ่า ๆ มึงจะกลัวอะไรวะ อยู่กับพี่แกไม่ถึง 5 นาที เชื้อมันติดง่ายขนาดนั้นเลยหรอวะ

แก๊ป

แต่ว่ากู...

ลิโอ

มึงอย่าไปคิดมาก ถ้ามึงติดนะ กูก็ติด แล้วถ้ากูกับมึงติด คนที่เปิดท้ายก็ติด แล้วแบบนี้มันไม่ติดกันทั้งสงขลาหรอวะ มึงอย่าเวอร์ อ่า ๆ กูกลับละนะ เจอกันพรุ่งนี้มึง

ลิโอกลับออกไป แก๊ปเดินไปส่ง จากนั้นเริ่มคิดมาก เขารีบไปเช็ควิธีตรวจอาการเบื้องต้น และรีบไปล้างหน้าล้างมือ เขาเริ่มเครียด นอนไม่หลับ และมีอาการตัวร้อน ไอ จาม แก๊ปคิดถึงแต่เรื่องที่ได้เจอมา ด้วยอารมณ์ที่ตกใจ กังวล สับสน คิดว่าตัวเองกำลังจะติดเชื้อจากแรงงานต่างด้าว จนกระทั่งเช้าวันต่อมา

แก๊ปตั้งสติและคิดที่จะไปหาหมอเพื่อตรวจเช็คกว่าติดเชื้อไวรัสหรือไม่

แล้วเสียง Voice over ก็ดังขึ้น...

“เห้ย กูจะติดเชื้อมั้ยวะ ตอนนั้นก็โดนมือพี่เค้าแปบนิ่ง แต่ก็ไม่ได้นาน จะเป็นอะไรมั้ยวะ หรือว่าเราจะคิดมากไปเอง เหมือนที่ไอลิโอบอก มันคงไม่ติดง่ายขนาดนั้น (แก๊ปไอ) เห้ย กูจะเป็นไรมั้ยวะ ”

แก๊ปลงนอน นอนไม่หลับ เขาคิดถึงภาพที่เขาเสี่ยงต่อการติดเชื้ออยู่ทั้งคืน

Scene 6

โรงพยาบาล

ภายใน

กลางวัน

แก๊ป/หมอ

แก๊ปได้ไปโรงพยาบาลเพื่อตรวจให้แน่ใจว่าตัวเองแค่ป่วยธรรมดาไม่ได้ติดเชื้อไวรัส

หมอ

สวัสดีค่ะ เป็นอะไรมาคะ

แก๊ป

ผมรู้สึกไม่ค่อยสบายครับ ตัวร้อน ๆ บางทีก็ไอด้วย ผมกลัวว่าผมจะเป็นโควิดรีเปล่า

หมอ

เดี๋ยวหมอขอตรวจดูหน่อยนะคะ

คุณหมอได้ทำการตรวจอาการของแก๊ปและได้พูดคุยต่าง ๆ แก๊ปนั่งรอผลตรวจ ระหว่างนั้นเขากังวลและเครียด เพราะกลัวว่าตัวเองจะตรวจพบเชื้อโควิด19 แต่แล้วคุณหมอก็มาบอกผลการตรวจว่าแก๊ปเป็นไข้หวัดธรรมดา ทำให้แก๊ปรู้สึกโล่งใจขึ้น และรู้สึกสำนึกในเวลาต่อมา แล้วเสียง Voice over ก็ดังขึ้น...

“Yes ทุรอตแล้วว๊ว ในที่สุด เราก็ไม่ได้เป็นอะไร ไม่ได้ติดเชื้อ เกือบไปแล้วมัยละ ต่อไปนี้จะไม่ขอเสียงอีกแล้ว”

Scene 7 หอพัก ภายใน กลางวัน แก๊ป/ลิโอ

แก๊ปกลับมาที่ห้อง แล้วเสียงมือถือก็ดังขึ้น...

แก๊ป

ว่าไงมึง

ลิโอ

ไอแก๊ปมึงอยู่ไหนวะ กูทักไปไม่ตอบเลย

แก๊ป

กูเพิ่งถึงห้อง พอดีไปทำธุระมา มีไร

ลิโอ

วันนี้คาบบ่ายเรียนในม.นะเว้ย อาจารย์แก็งโพสต์เมื่อกี้ละ

แก๊ป

เออ ๆ เดี๋ยวกูไป

ลิโอ

รับมา

แก๊ปแต่งตัวเตรียมของไปเรียนในมหาวิทยาลัยพร้อมกับหยิบหน้ากากอนามัยมาใส่

Scene 8 มหาลัย ภายนอก กลางวัน แก๊ป/ลิโอ

แก๊ปมาเจอกับลิโอที่มหาลัย ลิโอกำลังนั่งรออยู่

ลิโอ

กว่าจะมานะมึง ทุรอนานละเนี่ย

แก๊ป

โทษทีว่ะ กูแต่งตัวช้าไปหน่อย

ลิโอ

เออ ๆ เหยี่ย นี่มีงใส่แมสหรอวะ

แก๊ป

เออ กูว่าเราใส่แมสกันดีกว่าวะ ปลอดภัยไว้ก่อน

ลิโอ

อะไรกันครับเนี่ยยย มีงเป็นไรมากปะ อยู่ ๆ ก็มาเป็นคนดีซะงั้น

แก๊ป

เออหน้า ใส่ไว้ดีกว่า ปลอดภัยชั่ว ๆ เอาเนี่ย กูเอามาเผื่อมีงด้วย

ลิโอ

เออ ๆ อะไรของมีงวะ

ลิโอรับแมสด้วยท่าทางที่ไม่ค่อยอยากได้เท่าไร แคร่รับไว้ให้มันผ่าน ๆ ไป

แก๊ป

ไปมีง สายละ

แก๊ปรีบเดินขึ้นไปเรียน แล้วเสียง Voice over ก็ดังขึ้น...

“ใส่แมสมันก็ไม่ยากนี่หว่า แถมยังปลอดภัย ไม่ต้องมาคิดมากทีหลังอีกด้วย ใส่เหอะ”

ลิโอเดินตามแก๊ปไป ระหว่างทางเขาได้โยนหน้ากากอนามัยทิ้งลงถังขยะ เพราะคิดว่ามันไร้สาระ

Scene 9 ร้านของชำ ภายนอก กลางวัน

ลิโอได้ออกไปซื้อของกินในร้านของชำ และได้เจอกับพ่อค้าที่มีอาการไอ จาม ลิโอได้สัมผัสกับพ่อค้าคนนั้นจากการรับเงินทอน จากนั้นตัดจบ (ในส่วนนี้จะทิ้งข้อคิดให้คนดูคิดเอาเองว่าเราควรจะป้องกันตัวเองตั้งแต่แรก ดีกว่าการที่ต้องมาเสี่ยงแบบนี้จะดีไหม)

..The end..

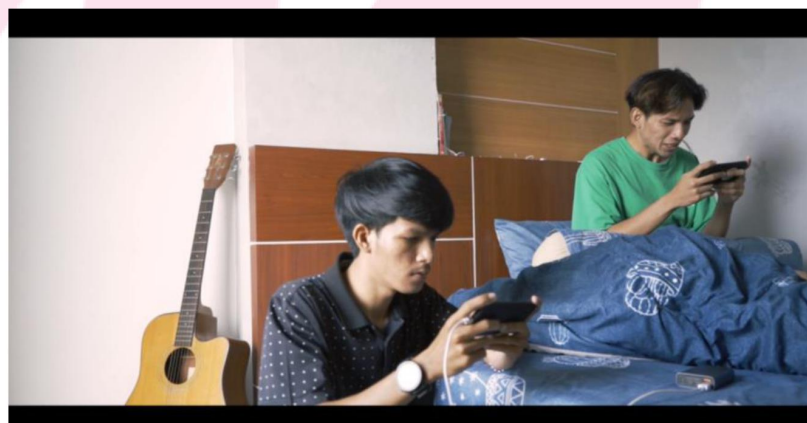
ภาคผนวก จ
ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์สั้น

@ R M U T S U

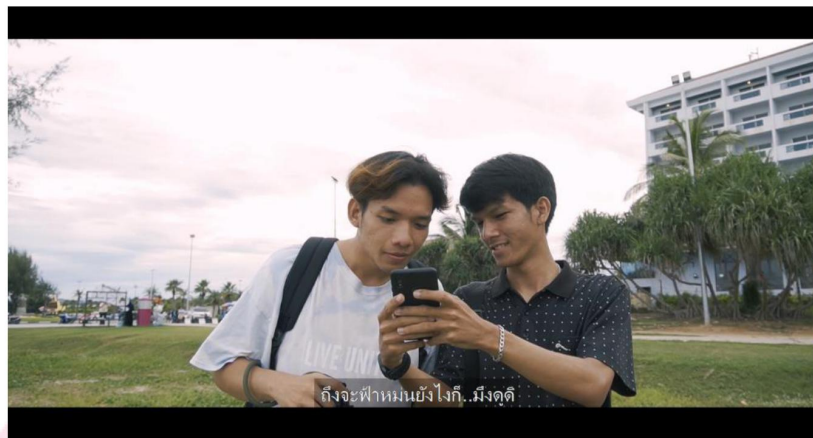
ภาพที่ 1 Scene 1 , Scene 2

แก๊ปตื่นขึ้นมา พร้อมกับคิดในใจเกี่ยวกับเรื่อง Covid-19 แล้วลีโอก็ได้เข้ามาในห้องแก๊ปเพื่อเรียนออนไลน์พร้อมกับแก๊ป

ภาพที่ 2 และภาพที่ 3 Scene 2

หลังจากที่ทั้งสองคนเข้าเรียนออนไลน์แล้ว พวกเขาก็ได้มานั่งเล่นเกมส์ และทำพฤติกรรมเสี่ยงร่วมกัน

ภาพที่ 4 และภาพที่ 5 Scene 3

แก๊ปและลีโอได้ออกมาถ่ายรูปเล่นที่หาดสมิหลา พวกเขาได้พบเจอกับแรงงานต่างด้าว และมีการสัมผัสกันเกิดขึ้น

ภาพที่ 6 Scene 4

แก๊ปและลีโอได้ไปเดินตลาดเปิดท้าย และพูดถึงการไม่ใส่หน้ากากอนามัยของผู้คน

ภาพที่ 7 และภาพที่ 8 Scene 5

แก๊ปและลิโอได้กลับมาที่ห้อง และได้เจอข่าวพบแรงงานตัวดำติดเชื้อ ซึ่งแรงงานตัวดำคนนั้นคือ คนเดียวกันกับที่แก๊ปได้ไปสัมผัสมา ทำให้เขาเกิดอาการเครียด กังวล

ภาพที่ 9 Scene 6

แก๊ปได้ไปโรงพยาบาล เพื่อตรวจว่าตัวเองติดเชื้อไวรัส Covid-19 หรือเปล่า ผลปรากฏว่า เขาแค่เป็นไข้หวัดธรรมดาเท่านั้น

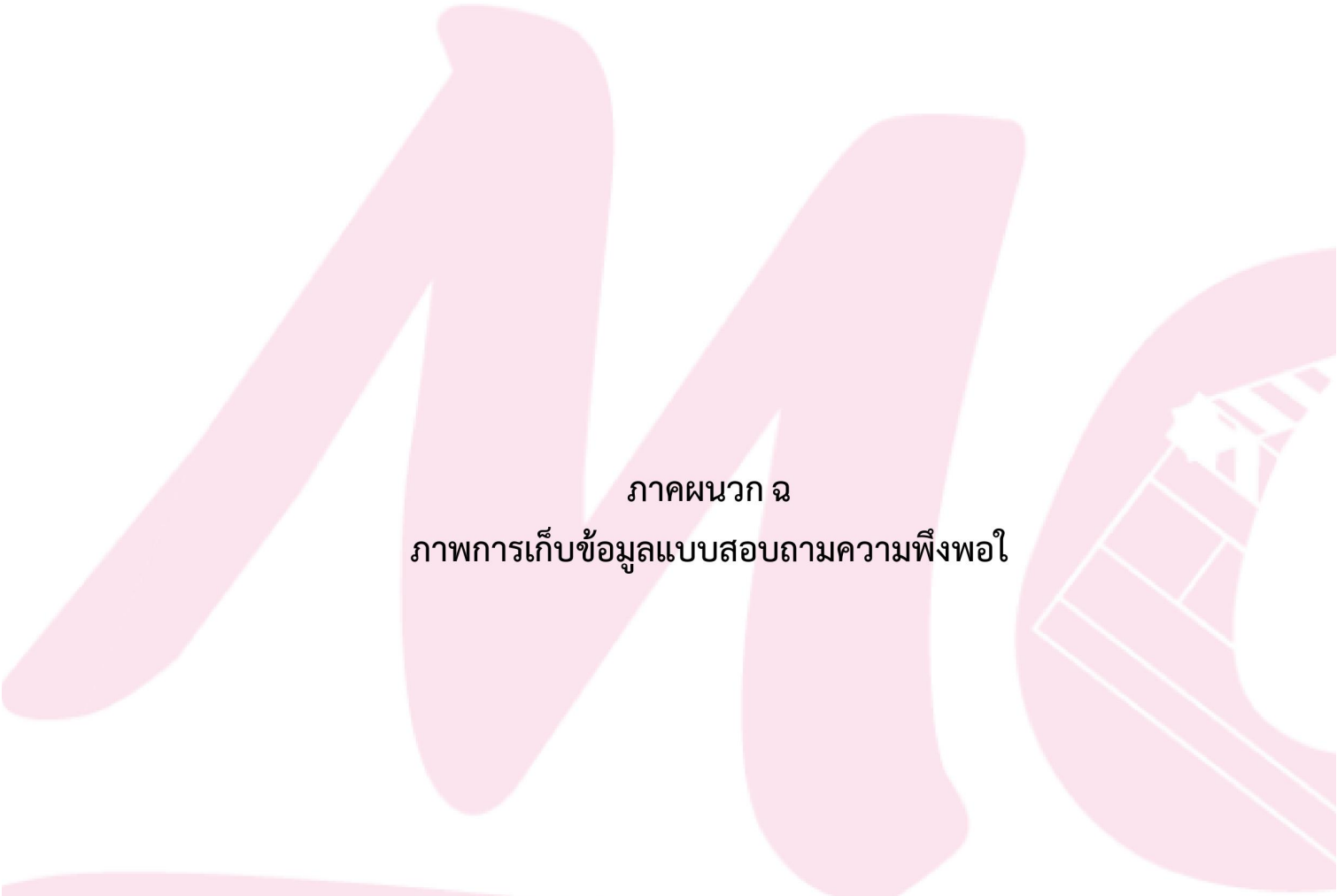
ภาพที่ 10 และภาพที่ 11 Scene 7 , Scene 8

แก๊ปและลิโอได้มาเรียนในมหาวิทยาลัย แต่ครั้งนี้แก๊ปได้มีการใส่หน้ากากอนามัย และได้แนะนำให้ลิโอหันมาหยุดทำพฤติกรรมเสี่ยง แต่ลิโอมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระ

ภาพที่ 12 Scene 9

ลิโอยังคงทำพฤติกรรมเสี่ยง จนทำให้เขาติดเชื้อไวรัส Covid

ภาคผนวก ฉ
ภาพการเก็บข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจ

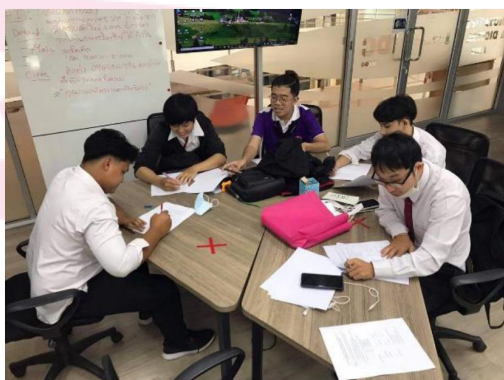

@ R M U T S U

ภาพการเก็บกลุ่มตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่

กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	จิตรภาณุ อังสุกสิกร	
วัน เดือน ปีเกิด	27 มิถุนายน 2542	
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11 ซอยบุญวงศ์ ถนนเพชรเกษม ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110	
ประวัติการศึกษา		
พ.ศ. 2554	มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดคลองเรียน)
พ.ศ. 2557	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยการวิทย์
พ.ศ. 2560	ปริญญาตรี	หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา

@ R M U T S U

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล แแบงค์ชาติ เพชรศรี
วัน เดือน ปีเกิด 26 มีนาคม 2541
สถานที่เกิด จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 191 หมู่ 7 ถนนสุพันธ์ ตำบลทุ่งลาน อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา 90230

ประวัติการศึกษา		
พ.ศ. 2556	มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์
พ.ศ. 2557	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์
พ.ศ. 2560	ปริญญาตรี	หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล ขจรยศ ราชโยธา
 วัน เดือน ปีเกิด 25 มิถุนายน 2541
 สถานที่เกิด จังหวัดยะลา
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 109/59 ถนนประสานมิตร ซอย 5 ตำบลเขารูป้าง อำเภอเมืองสงขลา
 จังหวัดสงขลา 90000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554	มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก)
พ.ศ. 2557	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคโนโลยีสงขลา
พ.ศ. 2560	ปริญญาตรี	หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา

@ R M U T S U